

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Lojkáskové a soudců Mgr. Vladimíra Soukupa a Mgr. Miroslava Nováka ve věci

žalobce: **Ing. L** **W**, nar. **█**
bytem **█**, **█**
zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Uhlem
sídlem Kořenského 1107/15, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému: **Ing. A** **B**, narozený dne **█**
bytem **█**, **█**
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Urbánkem
sídlem Na Kozáčce 1289/7, 120 00 Praha 2

o ochranu osobnosti

o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Praha – západ ze dne 12. dubna 2022,
č.j. 5 C 104/2020-158,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se v části výroku I., kterou byla žalovanému uložena povinnost zaslat žalobci prostřednictvím držitele poštovní licence do tří dnů od právní moci rozsudku na adresu Ing. L **W**, **█**, **█**, **█**, vlastnoručně podepsanou písemnou omluvu vytištěnou černým písmem Garamont základního řezu o velikosti 12 pt na papíře velikosti A4 tohoto znění: „*Vážený pane inženýre, v rozhovoru pro slovenský časopis S **█** publikovaném dne **█** **█** na internetové adrese **█** sem o Vás prohlásil: „A/7 of this stuff comes from anonymous leaks by Mr. [L **W** who is somebody who is really ill. He should look for a psychiatrist, za tato nepravdivá osočení spočívající v označení za ‚psychopata‘, ‚udavače‘ a ‚tobo, kdo připravil Českou republiku o 800 milionů‘, se Vám tímto hluboce omlouvám. S pozdravem Ing. A **B**“*, zrušuje a řízení se v tomto rozsahu zastavuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

- II. Rozsudek soudu I. stupně se v části výroku I., kterou byla žalovanému uložena povinnost zaslat žalobci prostřednictvím držitele poštovní licence do tří dnů od právní moci rozsudku na adresu Ing. L. W., vlastnoručně podepsanou písemnou omluvu tohoto znění: „Vážený pane inženýre, dne jsem o Vás prohlásil v rozhovoru pro deník B, který je stále dostupný na internetové adrese, tento výrok: „Tam jsou vazby na mého bývalého na , dnes za L. W., který ještě ve své funkci udal Českou republiku do Bruselu, Na základě tohoto jeho udání čeští daňoví poplatníci zaplatili 800 milionů korun, [...]“. Dne jsem o Vás pronesl v rozhovoru na internetovém portálu, který je dostupný na internetové adrese, tento výrok: „Teďka vyšlo tohle, o mně tam téměř nic není, ale citují tam W, toho největšího psychopata! Už to je vidět! Našli si největšího psychopata W, který poškodil naši zemi o 800 milionů. Je to megaudavač, který udává celý život své zaměstnavatele, nadřízené.“ Dne jsem o Vás prohlásil v televizní relaci O V. M. tento výrok, který jsem přednesl formou čtení vlastní odeslané SMS: „O akci bývalého tobo času, díky kterému Česká republika přišla zcela nesmyslně a nenávratně nejméně o 800 milionů. To je ten pán, který nás udal, přišli jsme o 800 milionů nevratně.“ Dne v jsem o Vás pronesl na zpravodajském kanálu v a posléze i v pořadu téže televize I. C., v čase a dále tento výrok: „Celá ta auditorská mafie, kterou tady zpachtoval pan W který mimochodem připravil Českou republiku o 800 milionů nenávratně. Takže já len říkám, že zatím podle mých informací stojí tenhle který byl bývalý to jsem byl já, a který samozřejmě nás udal ohledně softwaru na MMR a jsme přišli nevratně o 800 milionů.“ Dne jsem o Vás prohlásil, v pořadu, tento výrok (stopáž od): „Pan W, ten psychopat, bývalý, kvůli kterému jsme přišli o 800 milionů...“. Za tato nepravdivá osočení spočívající v označení za „udavače“ a „tobo, kdo připravil Českou republiku o 800 milionů“, se Vám tímto omlouvám. S pozdravem Ing. A. B.“ potvrzuje. Ve zbývajícím rozsahu výroku I. se rozsudek soudu I. stupně mění tak, že se žaloba zamítá.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému 30 % jeho náhradu nákladů řízení soudy obou stupňů ve výši 15 338 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalovaného.

Odůvodnění:

1. Ve shora označené věci se žalobce původně domáhal, aby žalovanému byla uložena povinnost zaslat mu do tří dnů od právní moci rozsudku písemnou podepsanou omluvu tohoto znění: „Vážený pane inženýre, v minulosti jsem Vás opakovaně označil za psychopata, udavače a osobu, která připravila Českou republiku o 800 milionů českých korun. Za tato nepravdivá osočení se Vám tímto hluboce omlouvám. S pozdravem Ing. A. B.“ a dále povinnost zdržet se takového použití slov a slovních spojení „psychopat“, „udavač“ a „ten, kdo připravil Českou republiku o 800 milionů“ nebo jejich významově shodných jazykových variant, kterým těmito slovy označuje žalobce.
2. Podle jeho žalobních tvrzení je a žalovaný je. Žalobce často kritizuje žalovaného, ať už se jedná o jednání politika nebo občana ve veřejné funkci, který nakládá s majetkem nebo jej vlastní. Žalovaný patrně v reakci na kritické postoje žalobce o něm pronášel tyto výroky:
 - 1) v rozhovoru pro časopis S: „All of this stuff comes from anonymous leaks by Mr. [L. W.] who is somebody who is really ill. He should look for a psychiatrist“ – výrok je stále dostupný mj. na adrese:
 - 2) v rubrice S slovenského deníku S: „Ani neviem, o čom hovoríte, S týmto nemám nič spoločné. Toto všetko pochádza z anonymných únikov informácií od L. W. ktorý je fakt chorý. Mal by ísť k psychiatrovi. Stále klame. (L. W. e bývalý a, ktorý sa stal

- popředným kritikem toho, ako B [redacted] viedol [redacted], pozn. red.)“ – výrok je stále dostupný mj. na adrese: [redacted]
- 3) [redacted] v rozhovoru pro L [redacted]: A [redacted] B [redacted]: „Jednotlivé orgány od sebe opisoval, OLAF citoval z auditu udavače, který podal anonym a celou aféru spustil, a v Bruselu lobboval proti mně.“ L [redacted]: „I když někdo podá anonymní trestní oznámení, neznamená to přece, že takový člověk koná špatně - to je občanská povinnost podat takové oznámení, má-li někdo nějaké podezření.“ A [redacted] B [redacted]: „Daný člověk (míněn L [redacted] W [redacted], kterého si B [redacted] přivedl jako [redacted], a který dříve působil ve funkci vedoucího [redacted] - pozn. red.) pracoval v [redacted], když se dotace přidělovala. Když jsem mu poděkoval na ministerstvu za spolupráci, začal mě permanentně udávat. Dnes pracuje pro vaši kolegyni novinářku, která asi celý život stráví v nenávisti vůči mně.“ - rozhovor je stále dostupný na adrese: [redacted]
- 4) [redacted] v rozhovoru pro [redacted]: „Pana [redacted] znám jako psychopata, který je součástí té mafie, která mě chce zlikvidovat v politice, řekl dnes na dotaz [redacted] doslova [redacted]“ - výrok je stále dostupný na adrese: [redacted]
[redacted], z [redacted] jej převzal [redacted], který jej vtělil do vlastní zprávy a je nyní publikovaný na adrese: [redacted]
[redacted] dále jej převzaly: L [redacted]: [redacted], P [redacted]: [redacted]
- 5) [redacted] v deníku [redacted]: [redacted]: „Nemluvmě o německých novinářích. Ptal jsem se na Evropskou komisi, která má do dvou měsíců vydat svoji zprávu o vašem údajném střetu zájmů.“ A [redacted] B [redacted]: „Tady byl [redacted] zákon namířený proti B [redacted]. Já postupoval podle [redacted] B [redacted]. Odešel jsem z firmy ještě před tím, než jsem se stal [redacted]. Potom jsem firmu vložil do sverenského fondu. Je zajímavé, že Ústavní soud o naší ústavní stížnosti už dva roky nerozhodl. Postupoval jsem podle českých zákonů, podle práva. Nemám na firmu žádný vliv. Těmto lidem se nepodařilo mě odstranit v české politice, tak to zkoušejí přes Evropský parlament. Ti zelení fanatici spojení s [redacted], kteří tam proti mně stále bojují, ten psychopata W [redacted] (L [redacted] W [redacted] býval [redacted] B [redacted], rozešli se ve zlém. Dnes je W [redacted] za [redacted] - pozn. red.), který tam má kontakty. Ta G [redacted] [redacted] - pozn. red.). Spolupracují, stále se snaží vytvořit dojem, že jsem udělal něco špatně. Já nic špatně neudělal. Žádný střet zájmů nemám.“ - rozhovor je stále dostupný na adrese: [redacted]
- 6) [redacted] v rozhovoru pro deník [redacted]: „Tam jsou vazby na mého bývalého [redacted] dnes s [redacted] W [redacted] který ještě ve své funkci udal Českou republiku do Bruselu. Na základě tohoto jeho udání čeští daňoví poplatníci zaplatili 800 milionů korun. Má dostatečný kontakt na Brusel, spolupracoval s jednou [redacted] europoslankyní, která mě dlouhodobě v Bruselu poškozovala a na napadání mé osoby si postavila kampaň do evropských voleb. Zároveň spolupracuje se zkorumpovanou neziskovou T [redacted] I [redacted]“ - výrok je stále dostupný na adrese: [redacted]
- 7) [redacted] na dotaz internetového portálu [redacted]: „Ten redaktor byl nabířfováný, plno lží a nedal mi ani prostor. Ten rozhovor se uskutečnil v září a myslím jsem teď, že už to ani nevyjde. Tehdy jsem mu ty všechny domněnky a lži vyvrátil. Tedka vyšlo tohle, o mně tam téměř nic není, ale citují tam W [redacted] toho největšího psychopata! Už to je vidět! Našli si největšího psychopata W [redacted] který poškodil naši zemi o 800 milionů, je to megaudavač, který udává celý život své zaměstnavatele, nadřížené. Můžete se zeptat ve firmách, kde pracoval. Toho citují, to je strašně zajímavé.“ - výrok je stále dostupný na

- adrese [redacted]
- 8) [redacted] v [redacted], O [redacted] V [redacted] M [redacted]: „Mám pouze informace z médií, že má audit dorazit do ČR. Do řešení auditu jsem nikdy nebyl nijak zapojen, je to záležitostí úředníků, konkrétně Ministerstva pro místní rozvoj. S předchozími závěry se Česká republika ani já osobně nezotožňuji a zásadně je odmítám. Je zcela absurdní, že Brusel vykládá český zákon, navíc úplně nesmyslně, když zákon „B [redacted], to je jejich zákon, byl namířen pouze proti mně s cílem vyštvať mě z politiky. „L [redacted] B [redacted] jsem dodržel, postupoval jsem přesně podle něj, vložil jsem firmu do svěřenských fondů, a od začátku samozřejmě jde o akci, samozřejmě tady zkorumpovaná udavačská neziskovka T [redacted] I [redacted] o akci bývalého [redacted] [redacted] tobo času [redacted], díky kterému Česká republika přišla zcela nesmyslně a nenávratně nejméně o 800 milionů. IT MMR. To je ten pán, který nás udal, přišli jsme o 800 milionů nevratně.“ - záznam výroku je stále dostupný na adrese: [redacted]
- 9) [redacted] v [redacted] v [redacted]: „Celá ta auditorská mafie, kterou tady zpachtoval pan W [redacted] který mimochodem připravil Českou republiku o 800 milionů nenávratně. Takže já len říkám, že za tím podle mých informací stojí tenhle [redacted], který byl bývalý [redacted] to jsem byl já, a který samozřejmě nás udal obledně softwaru na MMR a jsme přišli nevratně o 800 milionů.“ - toto vyjádření bylo [redacted] opět citováno pořadu [redacted], které je stále dostupné na adrese [redacted]
- 10) [redacted] na 39. schůzi Poslanecké sněmovny: „Taky pikantní je na tom to, že ten člověk, který stojí za zosnováním tobo auditu, bývalý [redacted] tobo času [redacted] který vlastně byl na [redacted] aby bojoval za Evropskou unii a chránil její zájmy, a chránil to tak dobře, že je chránil proti českým zájmům. A před čtyřmi lety vlastně pan [redacted] to bylo v lednu 2015, řekl, že je podezřelí na podplácení a kartelovou dohodu a udal Českou republiku do Bruselu. To byl ten spor s paní Š [redacted] kdy bylo tvrzeno, že je tam trestný čin a že je tam nějaký podvod. Všechno bylo vyšetřeno a nic se nestalo. A tady je titulček: [redacted]. Česká republika díky tomuto pánovi přišla o 800 mil., nenávratně. (Ukazuje vytištěné zprávy.) Ale to samozřejmě nevyhovuje některým médiím. A novináři se ani neptají na to, jak to vlastně bylo. Dneska tenhle pán vystupuje jako největší expert a mluví o tom, že se má něco vracet. Ale to, že on způsobil škodu České republice 820 mil., tak o tom není žádná řeč.“ - text je dostupný na stenoáznamu [redacted] Poslanecké sněmovny na adrese [redacted]
- 11) [redacted] na [redacted] schůzi Poslanecké sněmovny: „Pan [redacted] se chová jak [redacted]. F [redacted] taky nechťeli dát slovo, když jsme chtěli (nesrotyumitelné) 26 miliard (nesrozumitelné) opozice proustronala definitivně a psychopat W [redacted] 800 milionů.“ - text je dostupný na stenoáznamu [redacted] Poslanecké sněmovny na adrese [redacted]
- 12) [redacted] ve své facebookové pravidelné relaci Nedělní „[redacted]“: „Jeden z takových lidí a mých největších odpůrců je člověk, kterého jsem si přivedl jako [redacted] když jsem nastoupil jako [redacted] Tvrdil mi, jak bude bojovat s korupcí. Jenže je to psychopat a všude vidí zločince. Holt, profesionální deformace. Udělal audit výběrového řízení na klíčový IT systém, kvůli kterému jsme nevratně přišli o 820 milionů korun a ještě obrozil proplácení VŠECH dotačních programů v Česku. Kvůli jeho auditu se musela IT zakázkou zabývat policie a finanční správa, která ani za 3,5 roku nezjistila žádné pochybení. Domluvili jsme se s ním na ukončení spolupráce. Bylo jasné, že jeho hlavní cíl je poskožovat Českou republiku. Odkazy najdete v komentářích. A tento člověk je přesvědčen, že Česká republika musí ve všem Evropskou unii poslouchat a že evropské právo je nadřazené českému. Není to pravda! Jsme svrchovaná země. Není možné, aby Brusel vykládal české zákony, na to tu máme české soudy, české soudce, českou justici. Pan udavač se teď přidal k [redacted], kam samozřejmě patří, protože stejně jako on, i oni vše destruuji. Přes svoje kontakty, které získal na [redacted] tlačil evropské úředníky, aby pomohli sestřelit B [redacted], a píše na všechny evropské adresy, aby mě poškodil. Víte, já se na něj nezlobím. Pochopil jsem, že to má v povaze, je nemocný nenávisť. Miluje udávání. Nezlobím se na něj, protože jde po mně. Je to zjevně jeho politický styl. Co mě na něm ale šťve, je to, že

systematicky poškozují naše zájmy v rámci Evropské unie. Už jsem to psal několikrát. V počtu udání jsme první země v EU. I ve zveřejňování důvěrných zpráv. Prostě v rámci politického boje na sebe posíláme udání a jsme v tom jedničky. No a zároveň taky někteří lidé zveřejňují důvěrné dokumenty, které jsou interní a mají zůstat neveřejné, kvůli boji o moc dokážou udělat cokoli, co z Česka udělá v očích Unie nedůvěryhodné partnery.“ V komentářích se pak k této otázce žalovaný dále vyjadřoval: „Mí protivníci a média dnes a denně nepravdivě a zkresleně informují o celém auditu a zákonu o střetu zájmů a lžou, že se budou vracet peníze. Jeden z takových lidí a mých největších odpůrců je člověk, kterého jsem si přivedl jako [REDAKCE], když jsem nastoupil jako [REDAKCE]. Tvrdil mi, jak bude bojovat s korupcí. Jenže je to psychopat a všude vidí zločince. Holt, profesionální deformace. Udělal audit výběrového řízení na klíčový IT systém, kvůli kterému jsme nevratně přišli o 820 milionů korun a ještě ohrozil proplácení VŠECH dotačních programů v Česku. Kvůli jeho auditu se musela IT zakázkou zabývat policie a finanční správa, která ani za 3,5 roku nezjistila žádné pochybení. Domluvili jsme se s ním na ukončení spolupráce. Bylo jasné, že jeho hlavní cíl je poškozovat Českou republiku.

13) [REDAKCE] v pořadu [REDAKCE] (stopáž od [REDAKCE]): „Pan W [REDAKCE], ten psychopat, bývalý [REDAKCE] kvůli kterému jsme přišli o 800 milionů...“ - pořad je dostupný na adrese: [REDAKCE]

3. Protože měl žalobce za to, že žalovaný zasahuje do jeho práv, především uváděním informací o tom, že je psychopat, potřebuje psychiatrickou péči, že připravil Českou republiku o 800 milionů Kč a že je udavač (popřípadě megaudavač), požádal jej písemně, aby ustal s tímto jednáním a nadále se podobných výroků zdržel. Žalovaný, jsa zastoupen právním zástupcem, tento požadavek odmítl.
4. Skutečnost, zda někdo je nebo není psychopatem, je podle žalobce otázkou zdravotního duševního stavu, proto se jedná o skutkové tvrzení. Jedná se o jednoznačnou diagnózu, která nemá v českém jazyce přenesený význam jako nadávka. Skutkovým tvrzením je i tvrzení, že někdo připravil svůj stát o 800 milionů Kč. Jde o tvrzení nepravdivé, které zásadní způsobem zasahuje do práva žalobce na lidskou důstojnost. Označení někoho za udavače je hodnotícím soudem s povinným skutkovým základem, tedy hybridním výrokiem, u kterého lze testovat skutkový základ a přiměřenost kritiky. Žalobce nepřipravil nikoho, a tedy ani ČR, o žádné prostředky a stejně tak nikoho neudal v negativním smyslu toho slova. Oba skutkové výroky jsou nepravdivé a smíšený výrok nemá pravdivý skutkový základ. Veřejné výroky žalovaného citelně zasahují do cti, důstojnosti, vážnosti a soukromí žalobce mj. proto, že jsou činěny soustavně a opakovaně, šířeny celostátními masovými sdělovacími prostředky mezi velké množství osob, šířeny osobou ve funkci, u které se předpokládá určitá autorita a která obecně požívá vyšší důvěry veřejnosti. Nelze ani odhlédnout od toho, že žalobce je při výkonu své veřejné funkce činný na poli boje proti korupci, takže takové označení jej očerňuje právě v oblasti, kde by měl sám dostát vyšším standardům a kde jich ve skutečnosti i dosahuje. Postup žalovaného tak lze přirovnat k tvrzení, že hasiči zakládají požáry, policisté kradou, lékaři ubližují úmyslně lidem a soudci úmyslně porušují zákony. Zásah do osobnostních práv žalobce ze strany žalovaného je tedy tíživý, násobný, opakující se, soustavný a podepřený úmyslem učinit jej co nejvíce intenzivní.
5. Žalovaný proti žalobě namítl, že výroky psychopat a udavač jsou čistě subjektivními hodnoceními žalovaného, který takto hodnotí osobu žalobce, a to (mimo jiné) s ohledem na jeho veřejná jednání, pro něž je charakteristický styl politiky spočívající v podávání množství stížností, žalob, trestních oznámení apod. Přitom tím žalobce neřeší své soukromé spory, ale jedná tak jako politik. V takovém případě však musí strpět, pokud jsou tyto kroky (a v návaznosti na ně i jeho osoba) podrobeny v rámci politické debaty ostré kritice, a to i za užití shora uvedených výrazů. V případě výrazů psychopat a udavač se nejedná o samoúčelné nadávky. Výraz psychopat je užit ve významu, že jednání žalobce nepovažuje žalovaný za normální. Výraz udavač pak odráží tu skutečnost, že politický styl žalobce spočívá v tom, že podává množství trestních oznámení, stížností, žalob (neřešících jeho osobní spory) apod. V tomto smyslu se slovo „udávat“ používá zcela běžně, i

mimo politickou debatu, která je již ze své podstaty často velmi vyhraněná (viz např. článek „**██████████**“ zveřejněný dne **██████████** na **██████████**).

6. Pokud se jedná o výrok, že žalobce „připravil Českou republiku o 800 milionů korun“, je tím poukazováno na odpovědnost žalobce za audit, který měl podle vyjádření Ministerstva pro místní rozvoj připravit stát o 820 milionů Kč. Žalovaný je přesvědčen, že u takových výroků, ve kterých politici poukazují na odpovědnost jiných politiků, nelze trvat na požadavku absolutního souladu s objektivní realitou. Přitom v případě politiků (a jiných veřejně činných osob) jsou ve prospěch původce výroku mnohem měkčí měřítka nejen ve vztahu k hodnotícím soudům, ale i ve vztahu ke skutkovým tvrzením (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 5018/2007). Je nutné vycházet z toho, že politická debata je založena na tom, že politici poukazují na odpovědnost svých politických konkurentů, kdy tímto střetem mezi politiky dochází ke kontrole věcí veřejných. Není pak žádoucí, aby soudy v těchto případech zasahovaly do čistě politické debaty a trvaly v každém takovém případě na prokázání absolutního souladu mezi příslušným tvrzením a objektivní realitou. Žalobce byl v období, kdy audit zaměřený na monitorovací systém pro evropské dotace **██████████** na **██████████** vznikl, prvním **██████████** pro oblast **██████████**. Byl tak odpovědný za provedení auditu, jenž byl zaslán Evropské komisi, která s ohledem na závěry v něm obsažené neuvolnila prostředky na pořízení tohoto systému. Tento audit, který vycházel z podezření, která se neprokázala, byl v konečném důsledku příčinou toho, že Česká republika neobdržela v souvislosti se zakázkou na monitorovací systém pro evropské dotace prostředky ve výši cca 800 milionů korun.
7. Žalovaný upozornil, že vyšší soudy shledávají velmi malý prostor pro omezení politického projevu. Žalobce jako politik, který se sám rozhodl, že vstoupí na veřejnou scénu, si musí být vědom, že jeho jednání budou podrobena hodnocení třetích osob, a to i formou ostré a útočné kritiky. Všechny sporné výroky se přitom vztahují k veřejné (politické) činnosti žalobce.
8. Soud I. stupně svým prvním rozsudkem ze dne 11. 6. 2021, č. j. 5 C 104/2020-108, uložil žalovanému povinnost zaslat žalobci do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku písemnou podepsanou omluvu tohoto znění: „*Vážený pane inženýre, v minulosti jsem Vás opakovaně označil za psychopata, udavače a osobu, která připravila Českou republiku o 800 milionů českých korun. Za tato nepravdivá osočení se Vám tímto bluboce omlouvám. S pozdravem Ing. A. ████████ B. ████████*“ (výrok I.), návrh žalobce, aby bylo žalovanému uloženo zdržet se použití slov a slovních spojení psychopat, udavač, ten, kdo připravil Česku republiku o 800 milionů Kč ve vztahu k žalobci na dobu 1 roku od právní moci tohoto rozsudku, zamítl (výrok II.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.).
9. K odvolání žalovaného Krajský soud v Praze jako soud odvolací usnesením ze dne 29. 11. 2021, č. j. 21 Co 228/2021-140, rozsudek soudu I. stupně ze dne 11. 6. 2021, č. j. 5 C 104/2020-108, ve věcném výroku I. a v závislém nákladovém výroku III. zrušil a věc se v tomto rozsahu vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení, a to pro závažnou vadou, která nemohla být reparována v odvolacím řízení. Tu shledal ve vadě žaloby samotné, neboť obsahuje neurčitý a tudíž nevykonatelný žalobní petit. Připomněl, že Nejvyšší soud ČR již v rozsudku z 21. 5. 2003, sp. zn. 28 Cdo 2162/2002, vyslovil, že žalobní návrhy ve věcech ochrany osobnosti nesmějí být formulovány obecně a nepřesně; takové nepřesnosti musí být odstraněny a nemají být přebírány do rozsudků ve znění vyvolávajícím pochybnosti. V usnesení z 15. 7. 2005, sp. zn. 30 Cdo 2600/2004, Nejvyšší soud ČR uvedl, že žalobní petit, tj. vymezení toho, čeho se žalobce domáhá, musí být úplný, určitý a srozumitelný. Vymezení práv a jim odpovídajících povinností v něm obsažené musí být provedeno tak přesně a jednoznačně, aby po jeho převzetí do výroku soudního rozhodnutí mohl být nařízen a proveden výkon rozhodnutí. Tedy je nezbytné naplnění předpokladu, aby žalobní petit převzatý do výroku následného rozhodnutí byl po materiální stránce vykonatelný. Pokud žalobní návrh tyto náležitosti postrádá, je povinností soudu, aby se pokusil tento nedostatek odstranit postupem podle ust. § 43 odst. 1 o.s.ř. V rozsudku ze dne 31. 1. 2013, sp. zn. 30 Cdo 298/2011, Nejvyšší soud ČR vyložil, že v případě, že se žalobce domáhá přiměřeného zadostiučinění ve formě omluvy, je

nezbytné, aby žalobní návrh (petit) omluvy formuloval; taková omluva musí být formulována v souladu s ust. § 79 odst. 1 o.s.ř., tj. omluva musí být dostatečně konkrétní, jasná, určitá a má odpovídat skutečnostem zjištěných z okolností jednotlivého případu. Stejnou argumentaci zopakoval Nejvyšší soud ČR např. v usnesení ze dne 9. 3. 2016, sp. zn. 30 Cdo 4524/2015, v němž dodal, že procesní předpis i ustálená judikatura tohoto soudu se k otázce určitosti žalobního petitu (v daném případě tedy navrhovaného znění žalující stranou požadované omluvy) obecně vyjadřují zcela jasně a nekompromisně. V přezkoumávaném případě je žalobou požadovaná omluva, kterou soud I. stupně převzal do výroku I. napadeného rozsudku, nekonkrétní, neurčitá a nejasná, když z jejího znění není zřejmé, za jaké konkrétní výroky, vymezené nejen jejich slovním zněním, ale také časově, místně, způsobem a formou, se má žalovaný žalobci omlouvat. Žalobce žádá omluvu za to, že jej žalovaný „označil za psychopata, udavače a osobu, která připravila Českou republiku o 800 milionu korun“, nicméně nespécifikuje, kdy konkrétně jej takto označil (termín „v minulosti“ a „opakovaně“ jsou termíny neurčité) a jakým způsobem a jakou formou se tak stalo (ústně, písemně, na jakém foru, prostřednictvím jakého media apod.). Jinak řečeno, petit žaloby (znění omluvy), tak jak byl žalobcem navržen, není způsobilý dostát shora zmíněnému požadavku na jeho úplnost, určitost a srozumitelnost. Za tohoto stavu nebyla žaloba projednatelná a soud I. stupně se měl pokusit její popsany nedostatek odstranit postupem podle ust. § 43 odst. 1 o.s.ř., což však neučinil a není tak na jisto postaveno, o čem (o jakých konkrétních, přesně vymezených, výrocích) rozhodoval.

10. V další řízení žalobce s přivolením soudu změnil žalobní návrh tak, že žádal, aby žalovanému byla uložena povinnost zaslat žalobci prostřednictvím držitele poštovní licence do tří dnů od právní moci rozsudku na adresu Ing. I. W., vlastnoručně podepsanou písemnou omluvu vytištěnou černým písmem Garamont základního řezu o velikosti 12 pt na papíře velikosti A4 tohoto znění: „*Vážený pane inženýre, v rozhovoru pro slovenský časopis S publikovaném dne na internetové adrese jsem o Vás prohlásil: A/7 of this stuff comes from anonymous leaks by Mr. I. W who is somebody who is really ill. He should look for a psychiatrist, v textu publikovaném dne v rubrice slovenského deníku na internetové adrese: jsem o Vás pronesl tento výrok: Ani neviem o čom hovoríte, S týmto nemám, nič spoločné. Toto všetko pochádza z anonymných únikov informácií od I. W, ktorý je fakt chorý, Mal by ísť k psychiatrovi. Stále klame.‘, v rozhovoru publikovaném dne v I v textu, který je dostupný na internetové adrese jsem o Vás prohlásil: Daný člověk (miněn I W pracoval v , když se dotace přidělovala. Když jsem mu poděkoval na za spolupráci, začal mě permanentně udávat, dne jsem o Vás prohlásil v rozhovoru pro , který je dostupný na internetové adrese: , tento výrok: Pana znám jako psychopata, který je součástí té mafie, která mě chce zlikvidovat v politice, dne jsem o Vás pronesl rozhovoru pro deník , který je stále dostupný na internetové adrese , tento výrok: Ti zelení fanatici spojení s , kteří tam proti mně stále bojují, ten psychopat W který tam má kontakty, dne jsem o Vás prohlásil v rozhovoru pro deník , který je stále dostupný na internetové adrese , tento výrok: Tam jsou vazby na mého bývalého na dnes za I W , který ještě ve své funkci udal Českou republiku do Bruselu, Na základě tohoto jeho udání čeští daňoví poplatníci zaplatili 800 milionů korun, [...] Zároveň spolupracuje se zkorumpovanou neziskovou T I ; dne jsem o Vás pronesl v rozhovoru na internetovém portálu , který je dostupný na internetové adrese , tento výrok: Tedka vyšlo tohle, o mně tam téměř nic není, ale citují tam W , toho největšího psychopata!*

Už to je vidět! Našli si největšího psychopata W [REDACTED], který poškodil naši zemi o 800 milionů. Je to megaudavač, který udává celý život své zaměstnavatele, nadřízené, dne [REDACTED] sem o Vás prohlásil v televizní relaci [REDACTED] [REDACTED], tento výrok, který jsem přednesl formou čtení vlastní odeslané SMS: ‚o akci bývalého [REDACTED] toho času [REDACTED] díky kterému Česká republika přišla zcela nesmyslně a nenávratně nejméně o 800 milionů. [REDACTED]. To je ten pán, který nás udal, přišli jsme o 800 milionů nevratně, dne [REDACTED] v [REDACTED] jsem o Vás pronesl na zpravodajském kanálu v [REDACTED] a posléze i v pořadu téže televize I [REDACTED], v čase [REDACTED] a dále tento výrok: ‚Celá ta auditorská mafie, kterou tady zpachtoval pan W [REDACTED] který mimochodem připravil Českou republiku o 800 milionů nenávratně. Takže já len říkám, že zatím podle mých informací stojí tenhle [REDACTED] který byl bývalý [REDACTED] [REDACTED] to jsem byl já, a který samozřejmě nás udal ohledně softwaru na MMR a jsme přišli nevratně o 800 milionů, dne [REDACTED] jsem o Vás pronesl v Poslanecké sněmovně na její [REDACTED] schůzi tento výrok: ‚Taky pikantní je na tom to, že ten člověk, který stojí za zosnováním toho auditu, bývalý [REDACTED] toho času [REDACTED] který vlastně byl na [REDACTED] aby bojoval za Evropskou unii a chránil její zájmy, a chránil to tak dobře, že je chránil proti českým zájmům. A před čtyřmi lety vlastně pan [REDACTED] to bylo v lednu 2015, řekl, že je podezření na podplácení a kartelovou dohodu a udal Českou republiku do Bruselu. To byl ten spor s paní S [REDACTED] kdy bylo tvrzeno, že je tam trestný čin a že je tam nějaký podvod. Všechno bylo vyšetřeno a nic se nestalo. A tady je titulky: ‚[REDACTED] Česká republika díky tomuto pánovi přišla o 800 mil., nenávratně. (Ukazuje vytištěné zprávy.) Ale to samozřejmě nevyhovuje některým médiím. A novináři se ani neptají na to, jak to vlastně bylo. Dneska tenhle pán vystupuje jako největší expert a mluví o tom, že se má něco vracet. Ale to, že on způsobil škodu České republice 820 mil., tak o tom není žádná řeč.‘ dne [REDACTED] jsem o Vás prohlásil v Poslanecké sněmovně na její [REDACTED] schůzi tento výrok: ‚Pan [REDACTED] se chová jak Česká televize. F [REDACTED] taky nechťeli dát slovo, když jsme chtěli (nesrozumitelné) 26 miliard (nesrozumitelné) opozice prošustrovala definitivně a psychopata W [REDACTED] 800 milionů.‘ dne [REDACTED] jsem o Vás ve své facebookové pravidelné relaci Nedělní [REDACTED] na internetové adrese [REDACTED] na svém oficiálním facebookovém účtu tento status: ‚Jeden z takových lidí a mých největších odpůrců je člověk, kterého jsem si přivedl jako [REDACTED], když jsem nastoupil jako [REDACTED] Tvrdil mi, jak bude bojovat s korupcí. Jenže je to psychopata a všude vidí zločince. Holt, profesionální deformace. Udělal audit výběrového řízení na klíčový IT systém, kvůli kterému jsme nevratně přišli o 820 milionů korun, a ještě obrozil proplácení VŠECH dotačních programů v Česku. Kvůli jeho auditu se musela IT zakázkou zabývat policie a finanční správa, která ani za 3,5 roku nezjistila žádné pochybení. Domluvili jsme se s ním na ukončení spolupráce. Bylo jasné, že jeho hlavní cíl je poškozovat Českou republiku. Odkazy najdete v komentářích. A tento člověk je přesvědčen, že Česká republika musí ve všem Evropskou unii poslouchat a že evropské právo je nadřazené českému. Není to pravda! Jsme srovnatelná země. Není možné, aby Brusel vykládal české zákony, na to tu máme české soudy, české soudce, českou justici. Pan udavač se teď přidává k [REDACTED] kam samozřejmě patří, protože stejně jako on, i oni vše destruuje. Přes svoje kontakty, které získal na [REDACTED] tlačí evropské úředníky, aby pomohli sestřelit B [REDACTED] a píše na všechny evropské adresy, aby mě poškodil. Víte, já se na něj nezlobím. Pochopil jsem, že to má v povaze, je nemocný nenávistí. Miluje udávání. Nezlobím se na něj, protože jde po mně. Je to zjevně jeho politický styl. Co mě na něm ale štve, je to, že systematicky poškozujeme naše zájmy v rámci Evropské unie. Už jsem to psal několikrát. V počtu udání jsme první země v EU. I ve zveřejňování důvěrných zpráv. Prostě v rámci politického boje na sebe posíláme udání a jsme v tom jedničky. No a zároveň taky někteří lidé zveřejňují důvěrné dokumenty, které jsou interní a mají zůstat nevěřejné, kvůli boji o moc dokážou udělat cokoli, co z Česka udělá v očích Unie nedůvěryhodné partnery.‘ V komentářích jsem se pak k této otázce dále vyjadřoval takto: ‚Mí protivníci a média dnes a denně nepravdivě a zkrlesleně informují o celém auditu a zákonu o střetu zájmů a lžou, že se budou vracet peníze. Jeden z takových lidí a mých největších odpůrců je člověk, kterého jsem si přivedl jako [REDACTED] když jsem nastoupil jako [REDACTED] Tvrdil mi, jak bude bojovat s korupcí. Jenže je to psychopata a všude vidí zločince. Holt, profesionální deformace. Udělal audit výběrového řízení na klíčový IT systém, kvůli kterému jsme nevratně přišli o 820 milionů korun, a ještě obrozil proplácení VŠECH dotačních programů v Česku. Kvůli jeho auditu se musela IT zakázkou zabývat policie a finanční správa, která ani za 3,5 roku nezjistila žádné pochybení. Domluvili jsme se s ním na ukončení spolupráce. Bylo jasné, že jeho hlavní cíl je poškozovat Českou republiku.‘ dne [REDACTED] sem o Vás prohlásil, v pořadu [REDACTED] tento výrok (stopáž od [REDACTED]): ‚Pan W [REDACTED], ten psychopata, bývalý

██████████ kvůli kterému jsme přišli o 800 milionů...'. Za tato nepravdivá osočení spočívající v označení za „psychopata“, „udavače“ a „toho, kdo připravil Českou republiku o 800 milionů“, se Vám tímto hluboce omlouvám. S pozdravem Ing. A██████████ B██████████.

11. Soud I. stupně při nezměněném skutkovém stavu takto změněné žalobě výrokem I. nyní přezkoumávaného rozsudku v celém rozsahu vyhověl a výrokem II. uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení ve výši 6 776 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.
12. Podle odůvodnění tohoto rozsudku soud I. stupně provedl důkaz účastnickým výsledkem žalobce a výsledkem svědka Ing. V██████████ F██████████ (██████████). Dále byl proveden důkaz předmětnými články, rozhovory a příspěvky na sociálních sítích, ve kterých se žalovaný dopustil výroků, které jsou předmětem tohoto řízení. Účastníci učinili nesporným, že se žalovaný těchto výroků v daných médiích na adresu žalobce dopustil. Dále byl proveden důkaz reakcí novinářů na činnost žalobce (komentátor P██████████ H██████████), usnesením Ústavního soudu ze dne 3. 12. 2019 (odmítnutí ústavní stížnosti žalobce), žádostmi žalobce k Nejvyššímu státnímu zastupitelství (o podání žaloby proti zastavení přestupkového řízení žalovaného) a civilní žalobou na prošetření možného střetu zájmů žalovaného.
13. Poté soud I. stupně uvedl, že ke vzniku občanskoprávní odpovědnosti za nemajetkovou újmu způsobenou zásahem do osobnosti fyzické osoby musí být splněna existence zásahu objektivně způsobitelného vyvolat nemajetkovou újmu, spočívající buď v porušení, nebo jen ohrožení fyzické osoby v její fyzické a morální integritě. Tento zásah musí být neoprávněný (protiprávní) a musí být zjištěna příčinná souvislost mezi takovým zásahem a újmou. Neoprávněným zásahem je zásah do osobnosti fyzické osoby, který je v rozporu s objektivním právem.
14. K posouzení rovnováhy mezi svobodou projevu a právem na ochranu osobnosti provedl soud I. stupně tzv. test proporcionality (v souladu s nálezem II. ÚS 2051/14). Na základě něho dospěl k závěru, že se žalovaný svými výroky „psychopat a udavač (megaudavač)“ dopustil hodnotících soudů, zkoumal tedy, zda šlo o přiměřenou kritiku. Těmito výroky žalovaný zpochybňuje zdravotní stav žalobce a označuje ho za udavače, tedy připisuje mu vysoce negativní vlastnosti. Tím poškozují jeho pověst a čest jak ve veřejné, tak soukromé sféře. Primárním cílem žalovaného je zneuctění žalobce, přičemž jde o odvetu za kroky žalobce ve vztahu k žalovanému, případně k jeho firmě. Žalobce nemá zdravotní problémy a v politice ve vztahu k žalovanému používá legální prostředky. S ohledem na význam politické funkce žalovaného je logické, že jde o větší počet těchto podání. Se zvýšenou kontrolou svých politických kroků musel žalovaný jako ██████████ počítat a ne na ně reagovat dehonestujícími výroky. I za situace, že by žalobce trpěl jakousi poruchou (např. posedlostí žalovaným), je nemravné ho veřejně označovat za psychopata, tedy osobu duševně nemocnou. Takové označení je mimo odbornou sféru jednoznačně urážející. U bulvárních novinářů lze za určitých okolností takové expresivní výroky tolerovat, v politické debatě jsou nežádoucí. Výroky o tom, že žalobce připravil Českou republiku o 800 milionů Kč, považuje soud za skutkové tvrzení. Žalovaný byl tedy povinen prokázat jeho pravdivost. Žalovaný vycházel ze zprávy ministerstva (██████████), kterou si dostatečně neověřil. Žalobce byl v době auditu vysokým úředníkem ██████████ a z titulu své funkce byl povinen poskytnout Evropské komisi potřebnou součinnost. Výsledek auditu nemohl ovlivnit, ani nezpůsobil jeho negativní následky. V důsledku jeho činnosti tedy nemohlo dojít k finančním ztrátám. Co se týče formy výroků, šlo o expresivní výrazy, které do politické debaty na nejvyšší úrovni nepatří. Jde-li o postavení dotčené osoby, v době výroků byl žalobce vysokým státním činitelem, který byl označen za psychopata a udavače a osobu, která způsobila ČR finanční ztráty. Takovým výroky se lze těžko bránit a na kariéru žalobce mohou mít silně negativní vliv. Výsledek několikaletého soudního řízení stěží odčiní újmu, která mohla na pověsti žalobce vzniknout. Za plnění pracovních povinností nelze žalobce veřejně kritizovat a urážet. Naopak žalovaný byl v té době ██████████ a jeho výroky je z tohoto důvodu věnována zvýšená pozornost. Jeho kritika osob, pohybujících se ve veřejném prostoru, by měla tedy vycházet z důsledně ověřených zdrojů. Naopak za neověřené a nepravdivé

výroky by měl žalovaný nést odpovědnost (jak politickou, tak občanskoprávní). Osobní urážky žalobce navíc žalovaný spojuje s politickým bojem proti opoziční politické straně (██████), což nelze považovat za férovou kritiku. Urážející výroky, kterými byly překročeny meze slušnosti, do veřejné debaty nepatří.

15. Soud I. stupně uzavřel, že se žalovaný svými výroky dopustil protiprávního jednání, kterým byla zasažena osobnost žalobce. Hanlivými výroky byla žalobci způsobena újma (nebezpečí újmy), a to jak v pracovním, tak v soukromém životě. Výrazy „psychopat a udavač“ by jako újmu na svých právech pocíťoval každý slušný občan. Rozhodně je nelze považovat za nadsázku, která by byla v politické debatě chráněna. Žalobce jako veřejně činná osoba má sice možnost na výroky žalovaného reagovat, nicméně jeho obraně veřejnost věnuje výrazně nižší pozornost než výrokům žalovaného.
16. Podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. přiznal soud I. stupně procesně úspěšnému žalobci plnou náhradu náklady řízení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za odměnu za 2 úkony právní služby po 2 500 Kč, 2 režijní paušály po 300 Kč a 21% DPH, celkem 6 776 Kč.
17. Proti tomuto rozsudku, výslovně proti oběma výrokům, podal odvolání žalovaný s tím, že považuje odůvodnění napadeného rozsudku za nepřezkoumatelné, případně na hranici přezkoumatelnosti. Soud I. stupně v něm zmiňuje pouze některé z důkazů, které provedl, ale již neuvádí, jaká skutková zjištění z nich učinil a k jakému závěru o skutkovém stavu věci dospěl. Při právním hodnocení věci vychází z určitých skutkových závěrů, u kterých však není zřejmé, jak k nim dospěl a o které konkrétní důkazy tato svá (dílčí) skutková zjištění opřel. Navíc se jedná pouze o dílčí skutková zjištění, když v rozsudku není uceleně popsán skutkový stav věci.
18. Odvolatel se soudem I. stupně souhlasí, pokud vyhodnotil výrazy psychopat a udavač jako subjektivní názory žalovaného, který jimi hodnotí osobu žalobce. S ostatními právními závěry soudu I. stupně již nesouhlasí. Není například zřejmé, o co opírá soud I. stupně svůj právní závěr, že expresivní výrazy do politické debaty na nejvyšší úrovni nepatří. Předně je otázkou, co soud I. stupně vůbec považuje za „politickou debatu na nejvyšší úrovni“. Žalovaný je naopak přesvědčen, a považuje to dokonce za notorietu, že v politické debatě je užívání expresivních výrazů zcela běžné. Ostatně k tomuto označil i některé důkazy a mohl by označit i nespočet důkazů dalších, ze kterých tato skutečnost vyplývá. Soudy by měly z této skutečnosti vycházet a ne stát mimo realitu, kdy prostřednictvím zásahů do svobody projevu budou chtít tuto skutečnost měnit. Podle konstantní judikatury by měla být kritika učiněná v rámci debaty o věcech veřejných maximálně chráněna. Podle níže uvedené judikatury by měla být taková ochrana poskytnuta i výrazům, které jsou nadsazené, provokativní, a dokonce i takovým výrazům, které mohou někoho urazit, pokud tyto nejsou užity samoúčelně, ale opírají se o určitý reálný základ. Reálným základem pro předmětná hodnocení jsou zejména zcela nestandardní kroky žalobce, který vyniká mezi politiky tím, že stále podává trestní oznámení, stížnosti, podněty k šetření apod., a když nějaký subjekt takové jeho stížnosti nevyhoví, podá na něho žalobu.
19. Výrazy udavač a psychopat odvolatel vztahoval k veřejným jednáním žalobce, pro kterého je charakteristický styl politiky spočívající v podávání množství stížností, žalob, trestních oznámení apod. Zejména ve vztahu k žalovanému, případně k jeho bývalé společnosti A ████████, a.s. Žalobce tak například podal podnět k Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) a Radě Evropy, aby prověřily, zda dotace pro A ████████, a.s. nenarušují politickou soutěž. Lze zmínit i další žalobcovy podněty, stížnosti, žaloby a trestní oznámení:
 - návrh k Nejvyššímu správnímu soudu, kterým se žalobce domáhal vyslovení neplatnosti volby kandidátů zvolených do Evropského parlamentu za ████████, kdy Nejvyšší správní soud konstatoval, že žalobce ani nevedl, jakým způsobem se měly jím popsané okolnosti promítnout do výsledku voleb do Evropského parlamentu,
 - stížnost k Ústavnímu soudu, aby určil neplatnost volby kandidátů, kteří kandidovali za ████████ do Evropského parlamentu, a pro případ, že by Ústavní soud tomuto návrhu

nevyhověl, se žalobce domáhal nařízení opatření, jež docílí vynětí [redacted] z koncernu A [redacted] – Ústavní soud v usnesení, kterým stížnost žalobce odmítl, mj. konstatoval, že tento návrh žalobce se zcela míjí jak s předmětem řízení před Ústavním soudem, tak i s předmětem řízení o volební stížnosti před Nejvyšším správním soudem,

- žalobu k Soudnímu dvoru EU na Evropskou radu pro její tvrzenou nečinnost ve věci střetu zájmů žalovaného, ve vztahu k rozpočtu Evropské unie – žalobce v žalobě uvedl, že je bezprostředně dotčen tím, že Evropská rada nevyhloučila žalovaného z jednání o budoucím unijním rozpočtu na zasedání Evropské rady,
- podnět nejvyššímu státnímu zástupci k podání žaloby proti rozhodnutí krajského úřadu, který zastavil přestupkové řízení s žalovaným,
- žalobu (podnět) k Soudnímu dvoru EU, aby posoudil, zda je postup Evropské komise a evropského komisaře [redacted] ve věci údajného střetu zájmů žalovaného v souladu s evropským právem,
- žalobu k Soudnímu dvoru EU na Evropskou komisi [redacted], že vyjednává s českým premiérem o novém rozpočtu Evropské unie,
- podnět (stížnost) k centrálním bankám v Rakousku, Německu, na Slovensku a v dalších zemích, jejichž banky poskytly úvěry společnostem z koncernu A [redacted], aby prověřily tyto okolnosti,
- trestní oznámení pro podezření na porušení povinnosti při správě cizího majetku, zneužití pravomoci úřední osoby nebo spáchání dotačního podvodu, které žalobce okomentoval tak, že *„Jestliže v současné situaci opět nějaká osoba přidělí zakázku či dotaci společnostem z koncernu A [redacted] tak musí počítat s vysokým rizikem trestního postihu.“*,
- žalobu na určení, že právní jednání, kterým byly založeny svěřenské fondy A [redacted] a A [redacted], je neplatné, podanou proti správcům svěřenských fondů.

20. V případě výrazů psychopat a udavač se podle odvolatele nejedná o samoučelné nadávky. Výraz psychopat je užit ve významu, že jednání žalobce nepovažuje žalovaný za normální. Výraz udavač pak odráží skutečnost, že politický styl žalobce spočívá v tom, že podává množství trestních oznámení, stížností, žalob apod. V tomto smyslu se slovo „udávat“ používá zcela běžně, lze odkázat např. na článek „[redacted]“ zveřejněný dne [redacted] na [redacted].

21. Odvolatel připomněl, že k důkazu založil některé články, ve kterých (nejen) shora popsána jednání žalobce hodnotí obdobným způsobem i někteří novináři. I z jejich strany jsou ve vztahu k žalobci, s ohledem na jeho veřejná jednání, užívána níže uvedená hodnocení. Pokud soud I. stupně v odůvodnění rozsudku uvádí, že u bulvárních novinářů lze za určitých okolností takové expresivní výroky tolerovat, zatímco v politické debatě jsou nežádoucí, je žalovaný přesvědčen o opaku, tj. že vyšší ochranu si zasluhují expresivní výroky zaznívající v rámci politické debaty, pokud nejsou samoučelné, ale jsou podloženy reálným základem, než takové výroky užití vůči politikovi ze strany novináře, byť i ty by měly být chráněny v rámci debaty o věcech veřejných. Soud I. stupně ostatně v tomto ani neodkazuje na judikaturu, z níž by jeho závěr vyplýval. Žalovaný založil tyto články:

- W [redacted] vážně onemocněl B [redacted].
- Užaluju mu zadek, lze popsat W [redacted] verzi. Přitom je to samozřejmě velká ironie. W [redacted] se tváří, že to všechno dělá v zájmu demokracie a ne v rámci osobní msty a jako obvykle se díky tomu stal miláčkem médií.
- Ve skutečnosti tak stát i EU přebírá W [redacted]. Jeho tažení nápadně připomíná totalitní teror, i ten uznává jen svou vlastní nejvyšší pravdu.
- Právě [redacted] volby nyní ukážou, jestli éra politického „bonzáctví“ končí. A že to byla dekáda, jejímž strašidelným vrcholem je L [redacted] W [redacted]. Ten po svém bývalém šéfovi A [redacted] B [redacted] a taky EU nejspíš brzy zažaluje i celý svět, protože pořád není po jeho.
- To je milej psychopat, ty jsou nejhorší. Ten má snad milion žalob už za sebou. Takový práskáč a žalobník se rodí jednou za 100 let.
- W [redacted] je nemocný a nepotřeboval by psychiatra, ale rovnou armádu psychiatrů.

- Posedlost hledáním zlodějů napravo nalevo, neustálé podávání trestních oznámení a podezřívavost vůči komukoli je jistým projevem patologické osobnosti. Ne že by W [redacted], jemu velmi podobná expertka M [redacted] P [redacted] a také mnoho dalších neměli velký díl pravdy. Jejich citlivost vůči nepravostem je úctyhodná. Nicméně jako ve všech případech, když se normální poctivost a podezřívavost mění v posedlost, jde prostě a jednoduše o lékařskou diagnózu.
- [redacted] W [redacted], [redacted] udavač, K [redacted] G [redacted] dneška.
- I ti nejoduševnělejší pokrokaři na světě, až z Bruselu, mu však vzkázali, že to už dost přehání a ať si dá obklad na čelo a tře se froté ručníky.
- W [redacted] je ovšem ve své nesmiřitelnosti vůči B [redacted] natolik neumlčitelný, že posunul kvalitu [redacted] udavačství a uplakánkovství na (zatím) nejvyšší možnou mez: zažaloval EU u evropského soudu za to, že si troufla jeho žádosti nevyhovět.
- Dovedeme si představit, co by se stalo, kdyby W [redacted] se svou žalobou uspěl? Je na světě ještě nějaký takový stát, který ostřeluje vlastního představitele skrze soudní orgány mimo vlastní stát?.....práská a práská.

22.K výroku, že žalobce připravil Českou republiku o 800 milionů, odvolatel uvedl, že v řízení bylo prokázáno, že již v době, kdy byl audit na monitorovací systém pro evropské dotace [redacted] vypracován, s ním byl spojován žalobce, který byl prvním [redacted] pro oblast [redacted]. Žalovaný založil k důkazu množství článků, ze kterých vyplývá, že žalobce byl s předmětným auditem ve veřejném prostoru spojován jak sdělovacími prostředky, tak i politiky. Ve sdělovacích prostředcích bylo v souvislosti s předmětným auditem uváděno, že za ním stojí tým auditorů, který spadá pod žalobce, resp. že žalobce byl za audit odpovědný. Žalobce se ke své pozici k auditům prováděným auditním orgánem ostatně vyjádřil pro sdělovací prostředky tak, že se jednalo o audity jím řízené (viz článek „[redacted]“ zveřejněný [redacted] v [redacted]). Žalobce tak byl odpovědný za oblast auditu, nesl tedy odpovědnost i za předmětný audit. Protože podle Ministerstva pro místní rozvoj bylo v té souvislosti ohroženo i čerpání dotací z fondů Evropské unie v programovém období 2014 – 2020, rozhodla se vláda [redacted], že systém proplatí ze státního rozpočtu. Právě tím, že byl systém i jeho provoz hrazen z „národních zdrojů“, nebyla ČR proplacena uvedená částka. Audit obsahoval určitá podezření, která se v následných šetřeních Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, finanční správy a orgánů činných v trestním řízení neprokázala. Již v době, kdy audit vznikl, byl podroben kritice zejména ze strany Ministerstva pro místní rozvoj. Ministerstvo pro místní rozvoj se v návaznosti na závěr orgánů činných v trestním řízení, že se žádný trestný čin nestal, k věci vyjádřilo prostřednictvím [redacted] takto: „Policie odložila trestní věc podezření ze spáchání zločinu, neboť ve věci nejde o podezření ze zločinu a není namístě věc vyřešit jinak. Ministerstvo pro místní rozvoj s touto skutečností již seznámilo zástupce Evropské komise.“ A dále: „Na základě tohoto auditu se tím začala zabývat policie a Evropská komise odmítla platit výdaje do doby ukončení policejního šetření úplně. Po 3,5 roku policie nic nenašla a tím potvrdila názor ministerstva pro místní rozvoj. Tímto krokem pana W [redacted] přišla Česká republika o necelou miliardu – 820 milionů korun – ze zdrojů Evropské unie.“ Uvedené skutečnosti jsou dostatečným reálným základem pro výrok žalovaného.

23.Odvolatel tvrdí, že měl právo spoléhat se na shora uvedené informace, když poukázal v politické debatě na odpovědnost jiného politika. Není úkolem soudů, aby v případě výroků, ve kterých političtí oponenti poukazují na politickou odpovědnost jiných politiků, posuzovaly pravdivost takových výroků, ale pouze to, jestli pro takové sdělení existuje reálný základ. Je nutné vycházet z toho, že politická debata je založena na tom, že politici poukazují na odpovědnost svých politických konkurentů, kdy tímto střetem mezi politiky dochází nejen k politické soutěži, ale i ke kontrole věcí veřejných. Není pak žádoucí, aby soudy v těchto případech zasahovaly do čistě politické debaty, a trvaly v každém takovém případě na prokázání absolutního souladu mezi příslušným tvrzením a objektivní realitou. Žalovaný v této souvislosti odkazuje na nálezu sp. zn. II. ÚS 2051/14, v němž Ústavní soud konstatoval, že „Klíčovou (a nikoliv triviální) otázkou je, jaké

nároky musí skutkové tvrzení splňovat, aby je bylo možno označit za (ne)pravdivé. Ústavní soud totiž zdůrazňuje, že s ohledem na podstatu a smysl svobody projevu a její ochrany v demokratické společnosti nelze kategorii pravdivosti vnímat maximalisticky jako požadavek na absolutní soulad s objektivním stavem reality.“ A dále na závěry konstantní judikatury, že v případě politiků (a jiných veřejně činných osob) jsou ve prospěch původce výroku mnohem měkčí měřítko nejen ve vztahu k hodnotícím soudům, ale i ve vztahu ke skutkovým tvrzením (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 5018/2007).

24. Odvolatel upozorňuje, že ve vyjádření k žalobě poukázal na relevantní judikaturu, která se vztahuje ke střetu svobody projevu s právem na ochranu osobnosti, a to zejména v situaci, kdy se výroky týkají věcí veřejného zájmu a zaznívají v politické debatě. Soud I. stupně z východisek, která pro tyto případy nastavila judikatura, nevycházel. Např. v nálezu ze dne 3. 2. 2015, sp. zn. II. ÚS 2051/14, Ústavní soud konstatoval, že *„i přehánění a nadsázka, byť by byly i tvrdé, nečiní samy o sobě projev nedovoleným. Ani nepřijatelnost názoru kritika z hlediska logiky a podjatost kritika nedovolují samy o sobě učinit závěr, že kritik vybočil z projevu, který lze označit za přiměřený. Pouze v případě, že jde o kritiku věci či jednání osob veřejných, která zcela postrádá věcný základ a pro kterou nelze nalézt žádné zdůvodnění, je třeba považovat takovou kritiku za nepřiměřenou. Při tom je třeba vždy hodnotit celý projev, nikdy nelze posuzovat toliko jednotlivý vytržený výrok anebo větu.“* ... *„při kritice veřejné záležitosti vykonávané veřejně působícími osobami platí z hlediska ústavního presumpce, že jde o kritiku dovolenou“* ... *„v kontextu debaty o věcech veřejných, resp. politických, poskytuje Ústavní soud i Evropský soud pro lidská práva názorům zaznívajícím v takových debatách velmi silnou ochranu“*. V nálezu ze dne 20. 5. 2014, sp. zn. IV. ÚS 1511/13, Ústavní soud uvedl, že *„veřejná debata o veřejných věcech by měla podléhat, pokud jde o subjektivní názory v ní prezentované, pouze minimální míře zásahů ze strany veřejné moci (soudů). Je věcí příjemců informací (čtenářů, diváků), aby si o aktérech veřejné diskuse sami učinili obrázek, a to jak na základě formy, tak obsahu jimi prezentovaných názorů. Je-li kritizovaná osobou osoba veřejně činná, je minimalizace zásahů veřejné moci do svobodné debaty zdůvodněna též snažším přístupem veřejně činných osob do médií, než je tomu u osob soukromých, tedy také snažší možností na jakoukoliv kritiku reagovat... V ýjimečná ingerence veřejné moci (tedy soudů v řízení na ochranu osobnosti) pak bude namístě pouze při zjevně excesivní formě prezentace názorů, typicky u vulgárních projevů. I zde je však vždy nutno hodnotit celkový kontext projevu.“* K hodnotícím soudům učiněným v politické debatě Ústavní soud zaujal závěr: *„Obecně přitom platí, že i nadnesené a přehánějící názory, a to dokonce i názory někoho urážející, jsou-li proneseny ve veřejné či politické debatě, jsou názory zásadně ústavně chráněnými.“* (srov. nález ze dne 23. 6. 2015, sp. zn. II. ÚS 577/13, bod 36.). V nálezu sp. zn. III. ÚS 11/04 Ústavní soud konstatoval: *„Ve vztahu k osobám veřejně známým či politicky činným Ústavní soud vychází z přesvědčení, že právo kritiky, zakotvené v čl. 17 odst. 2 Listiny a čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, které je neoddělitelnou součástí svobody projevu a práva na informace, musí respektovat rovnováhu mezi tímto právem a osobnostními právy konkrétního subjektu a nemůže překračovat určité hranice spojené s atributy demokratické společnosti. Takto vymezené mantinely ve vztahu k fyzické osobě, která jedná či vystupuje jako ‚veřejná osoba‘, jsou širší než ve vztahu k osobě soukromé. Toto nazírání není důsledkem jakési ‚degradace‘ ochrany osobnostních práv politika, ale je přirozeným důsledkem jeho rozhodnutí učinit své jednání předmětem veřejné pozornosti, čímž se samozřejmě politik vědomě vystavuje pozornosti a ne vždy objektivní kontrole svého jednání a chování, a to jak ze strany svých voličů či členů stejné politické strany, tak, a to zejména, ze strany politické opozice, novinářů i všech občanů. Nevyhnutelnou stránkou výkonu veřejné funkce je tedy nutnost větší míry tolerance k negativním postojům či hodnocením, kterým se osoba veřejně činná vystavuje přijetím této funkce, a nikoli v neposlední řadě i srozumění takové osoby se snášením důsledků vyvozených z její společenské a politické odpovědnosti. Zda je skutečně ochotna konkrétní fyzická osoba tyto nepřijemné stránky svého postavení snášet či nikoli, záleží na jejím vlastním uvážení.“* Nejvyšší soud ČR v rozhodnutí sp. zn. 30 Cdo 5018/2007 uvedl: *„Práva na ochranu osobnosti se mohou samozřejmě domáhat i politikové a ostatní veřejně činné osoby. Měřítka posouzení skutkových tvrzení a hodnotících soudů jsou však v jejich případech mnohem měkčí ve prospěch novinářů a jiných původců těchto výroků. Je to dáno skutečností, že osoba vstoupivší na veřejnou scénu musí počítat s tím, že jakožto osoba veřejně známá bude pod drobnohledem veřejnosti, která se zajímá o její jak profesní, tak i soukromý život a současně jej hodnotí, zvláště jedná-li se o osobu, která spravuje veřejné záležitosti (nebo o to v rámci politického boje usiluje).“* V tomto rozhodnutí NS zdůraznil, že je v případě kolize svobody projevu s právem na ochranu osobnosti nutné přihlížet ke snížené citlivosti politika na možné útoky na jeho osobu, když tato okolnost se

projeví zejména tehdy, je-li dána souvislost se sférou samotné politické soutěže. Evropský soud pro lidská práva (dále též „ESLP“) v rozsudku Castells proti Španělsku konstatoval, že „svoboda projevu zakotvená v odst. 1 čl. 10 představuje jeden ze základních pilířů demokratické společnosti a jednu ze základních podmínek pro její vývoj. Podle odst. 2 se vztahuje nejen na ‚informace‘ nebo ‚myšlenky‘, které jsou přijímány příznivě nebo považovány za neútočné nebo lhostejné, ale také na ty, které urážejí, šokují nebo znepokojují. Takové jsou požadavky plurality, tolerance a snášenlivosti, bez nichž není demokratické společnosti. I když je svoboda projevu důležitá pro každého, je tomu tak zejména pro voleného zástupce lidu. On zastupuje své voličstvo, upozorňuje na jejich starosti a hájí jejich zájmy.“ V rozsudku Ceylan proti Turecku ESLP dále připomněl, že „je zde málo prostoru podle čl. 10 odst. 2 Úmluvy pro omezení politického projevu nebo debaty o věcech veřejného zájmu.“ Podobně se vyjádřil i v rozhodnutí Medipress-Sociedade Jornalística, Lda proti Portugalsku, kdy znovu připomněl, že v kontextu politické debaty je prostor pro omezení svobody projevu značně omezen, neboť právě zde svoboda projevu požívá zásadní důležitosti. Prostor pro kritiku politiků je naopak ve srovnání s běžným jednotlivcem velmi široký. Politik totiž musí počítat s kontrolou svého jednání ze strany novinářů i dalších občanů. V rozhodnutí ve věci Incal proti Turecku ESLP konstatoval: „Svoboda projevu je cenná pro všechny, a obzvláště pak pro politické strany a její aktivní členy“. V rozsudku Oberschlick proti Rakousku ESLP uvedl: „Pokud jde o hranice přípustné kritiky, jsou širší ve vztahu k politikovi, který jedná jako veřejná osobnost, než ve vztahu k soukromé osobě. Politik se nevyhnutelně a vědomě vystavuje pozorné kontrole svých činů a gest, jak ze strany novinářů, tak všech občanů, a musí projevit větší toleranci, především pak tehdy, když se sám pouští do veřejných prohlášení, která mohou být terčem kritiky. Má samozřejmě právo na ochranu pověsti, a to i nad rámec soukromého života, avšak tato ochrana musí být v rovnováze se zájmy svobodné diskuse politických otázek, přičemž výjimky z práva na svobodu projevu musí být interpretovány úzce.“ Lze zmínit i rozsudek ve věci Sanocki proti Polsku, ve které ESLP konstatoval, že politik, který reaguje na kritiku vedenou vůči němu, se může bránit i za užití určité dávky přehánění a provokace. I o tomto je svobodná debata o věcech veřejných (politických). ESLP dále konstatoval, že svobodné fungování politických debat se nachází v samém středu pojmu demokratické společnosti, který vévodí celé Úmluvě. A dále, že je nutné mít na paměti, že politické invectivy se často přelévají do osobní sféry; taková jsou rizika politiky a svobodné diskuse o myšlenkách, které jsou zárukou demokratické společnosti (obdobně i rozsudek ESLP Monica Macovei v. Rumunsko).

25. Žalovaný navrhl, aby odvolací soud změnil napadený rozsudek tak, že se žaloba zamítá, případně aby jej zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.
26. Žalobce se k obsahu odvolání nevyjádřil.
27. Krajský soud v Praze jako soud odvolací po zjištění, že odvolání je přípustné, bylo podáno oprávněnou osobou, včas a obsahuje zákonem předvídané náležitosti (§ 201, § 202, § 204 odst. 1, § 205 o.s.ř.), přezkoumal rozsudek soudu I. stupně, jakož i řízení, které jeho vyhlášení předcházelo, podle ust. § 212, § 212a odst. 1, 3, 5 o.s.ř.
28. Odvolací soud je především nucen dát za pravdu žalovanému, že napadený rozsudek je na hranici přezkoumatelnosti. Soud I. stupně v něm pouze vyjmenoval některé z důkazů, které provedl, ale vůbec neuvedl, jaká zjištění z nich učinil a jaký závěr o skutkovém stavu z nich vyvodil. Vůbec nevzal na vědomí, že předmětem tohoto řízení je 13 výroků, z nichž každý je jiný co do obsahu, formy a způsobu zveřejnění, takže každý z nich je nutno hodnotit samostatně (každý z nich by mohl být předmětem samostatné žaloby). Namísto toho, aby se každým z těchto výroků procesně korektním způsobem zabýval, pouze se obecně vyjádřil ke 3 formulacím, které se ve sporných výrocích, či v některém z nich, ve větší či menší míře vyskytují. Nadto své rozhodnutí založil spíše na politických proklamacích než na seriozním právním hodnocení.
29. Odvolací soud za účelem nápravy výše uvedených pochybení soudu I. stupně dal účastníkům prostor, aby k jednotlivým výrokům přednesli své stanovisko (procesně žalovaný v rámci přednesu odvolání a žalobce v rámci vyjádření proti němu), doplnili argumentaci dopadající na všechny výroky a případně navrhli důkazy, jimiž hodlají svá tvrzení, jež považují za sporná, prokázat.

30. V rozsahu 1. výroku „V rozhovoru pro slovenský časopis [redacted] publikovaném dne [redacted] na internetové adrese [redacted] jsem o Vás prohlásil: „A/7 of this stuff comes from anonymous leaks by Mr. [redacted] W [redacted] who is somebody who is really ill. He should look for a psychiatrist.“ vzal žalobce žalobu zpět, s čímž žalovaný vyslovil souhlas.
31. K 2. výroku „V textu publikovaném dne [redacted] v rubrice [redacted] slovenského deníku [redacted] na internetové adrese na adrese: [redacted] jsem o Vás pronesl tento výrok: „Ani neviem o čom hovoríte, s týmto nemám, nič spoločné. Toto všetko pochádza z anonymných únikov informácií od L [redacted] W [redacted] ktorý je fakt chorý, mal by ísť k psychiatrovi. Stále klame.“ se žalovaný vyjádřil tak, že v něm nejsou obsaženy výroky „psychopat“ a „udavač“ ani sdělení, že žalobce připravil Českou republiku o 800 milionů Kč. Již z tohoto důvodu je žaloba ohledně tohoto výroku nedůvodná. K tomu písemně doplnil, že v této části rozhovoru chtěl poukázat na to, že žalobce je podle něho „fanatik“, který je v souvislosti se svými aktivitami schopen jít i proti českým zájmům, a v této souvislosti v nadsázce uvedl i to, že je nemocný a že by měl jít k psychiatrovi. Z celkového vyznění článku nevyplývá, že by žalobce trpěl nějakou psychiatrickou diagnózou, ale je zřejmé, že se jednalo o kritiku jeho jednání. Žalobce k tomuto výroku uvedl, že sousloví „je chorý, mal by ísť k psychiatrovi“ je podřaditelné pod pojem „psychopat“. Jedná se o popis téhož. Citace uvedená v petitu žaloby není v rozporu s celkovým vyzněním článku.
32. K 3. výroku „V rozhovoru publikovaném dne [redacted] v [redacted] v textu, který je dostupný na internetové adrese: [redacted] jsem o Vás prohlásil: „Daný člověk (míněn L [redacted] W [redacted] pracoval v [redacted], když se dotace přidělovala. Když jsem mu poděkoval na [redacted] za spolupráci, začal mě permanentně udávat.“ se žalovaný vyjádřil tak, že v něm nejsou uvedeny výrazy „psychopat“, „udavač“ a „toho, kdo připravil Českou republiku a 800 milionů“. Pokud je zde uvedeno „začal mě permanentně udávat“, v řízení před soudem I. stupně byly navrhovány důkazy, které měly prokázat, že žalobce je ve vztahu k žalovanému velice aktivní, že na něj podává různé stížnosti. Žalovaný v řízení označil množství důkazů, ze kterých vyplývá, že žalobce ve vztahu k žalovanému, případně k jeho bývalé společnosti A [redacted], a.s., činí zcela nestandardní kroky, které lze hodnotit jako udávání. Žalobce ponechal tento výrok bez vyjádření.
33. Ke 4. výroku „Dne [redacted] jsem o Vás prohlásil v rozhovoru pro [redacted], který je dostupný na internetové adrese: [redacted], tento výrok: „Pana [redacted] znám jako psychopata, který je součástí té mafie, která mě chce zlikvidovat v politice.“ se žalovaný vyjádřil tak, že tímto výrokiem reagoval na dotazy novinářů k aktivitě žalobce, který požádal Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) a Radu Evropy, aby se zabývaly možným ovlivňováním evropských voleb kvůli unijním dotacím pro společnost A [redacted], a.s. Žalobce se obrátil i na Soudní dvůr EU, aby posoudil, jestli je v souladu s evropským právem postup Evropské komise, když podle žalobce „existuje riziko, že Evropská komise zvyšuje finanční sílu jedné politické strany a výši jejích prostředků na kampaň v důsledku poskytování dotací pro firmy, jež jsou s touto politickou stranou propojené“. Žalobce podniká ve vztahu k žalovanému a jeho bývalé společnosti A [redacted], a.s. nestandardní kroky, které se zcela vymykají běžnému pojetí politiky. Je zřejmé, že žalovaný uvedeným výrokiem nekonstatuje, že by žalobci byla diagnostikována psychopatie, ale hodnotí jeho veřejné jednání a dává tím najevo, že takové jednání nepovažuje u [redacted] za normální výkon jeho funkce. Žalobce tímto postupem, kdy si jako český [redacted] stěžuje u evropských institucí na průběh voleb v ČR nejen útočí zcela nestandardními postupy na žalovaného, ale zároveň tím poškozují pověst ČR. Žalobce k tomuto výroku uvedl, že věcně kritizoval určitý proces, žalovaný byl na to dotázán a namísto toho, aby se k dotazu věcně vyjádřil, označil žalobce diagnózou a tím vybočil z toho, co považoval soud I. stupně za přípustné.
34. K 5. výroku „Dne [redacted] jsem o Vás pronesl v rozhovoru pro deník [redacted], který je stále dostupný na internetové adrese [redacted]

tento výrok: „Ti zelení fanatici spojení s [redacted] kteří tam proti mně stále bojují, ten psychopata W [redacted] který tam má kontakty.“ se žalovaný vyjádřil tak, že jím reagoval na aktivity žalobce týkající se údajného střetu zájmů žalovaného. Jednalo se rovněž o nadsázku, kterou žalovaný chtěl poukázat na to, že takovéto aktivity nejsou normální. Ve vztahu k této otázce byly aktivní i T [redacted] I [redacted] a [redacted] strana. Všechny tyto subjekty kritizovaly žalovaného nejen ve veřejném prostoru (v médiích, v politické debatě), ale žalobce zároveň podával zcela nesmyslná podání jak k evropským institucím, tak k českým soudům, které tyto návrhy odmítaly jako zcela nedůvodné. Žalobce ponechal tento výrok bez vyjádření.

35.K 6. výroku „Dne [redacted] jsem o Vás prohlásil v rozhovoru pro deník [redacted], který je stále dostupný na internetové adrese [redacted]“

tento výrok: „Tam jsou vazby na mého bývalého [redacted] na [redacted] dnes [redacted] za [redacted] L [redacted] W [redacted] který ještě ve své funkci udal Českou republiku do Bruselu. Na základě tohoto jeho udání čeští daňoví poplatníci zaplatili 800 milionů korun, [...] Zároveň spolupracuje se zkorumpovanou neziskovou T [redacted] I [redacted]“ se žalovaný vyjádřil tak, že při sdělení, že čeští daňoví poplatníci zaplatili 800 milionů Kč, vycházel z oficiálního vyjádření Ministerstva pro místní rozvoj ČR. Rozhovor pro deník [redacted] byl veden k otázce údajného střetu zájmů žalovaného a k tomu, že podle některých osob by se kvůli závěrům auditů vypracovaných pro Evropskou komisi měly vracet dotace vyplacené společnosti A [redacted], a.s. Žalovaný v rozhovoru uvedl, že je to nesmysl a že audit považuje za útok na český rozpočet. Na dotaz, kdo z Bruselu útočí, uvedl, že audit byl veden nestandardně, a v té souvislosti poukázal na osoby, které jsou vůči němu ve vztahu k auditu velmi aktivní. Jako jednu z nich zmínil žalobce, ve vztahu k němuž odkázal na informaci, kterou žalovaný čerpal z oficiálního vyjádření Ministerstva pro místní rozvoj ČR. Žalobce k tomu uvedl, že v době, kdy žalovaný tento výrok činil, měl postavení [redacted], u něhož se předpokládá, že bude vycházet z jiných zdrojů, než je informace [redacted] Ministerstva pro místní rozvoj, které ani uvedenou informaci neobsahovalo.

36.K 7. výroku „Dne [redacted] sem o Vás pronesl v rozhovoru na internetovém portálu [redacted], který je dostupný na internetové adrese [redacted]“

tento výrok: „Teďka vyšlo tohle, o mně tam téměř nic není, ale cítují tam W [redacted] toho největšího psychopata! Už to je vidět! Našli si největšího psychopata W [redacted] který poškodil naši zemi o 800 milionů. Je to megaudavač, který udává celý život své zaměstnavatele, nadřízené.“ se žalovaný vyjádřil tak, že byl reakcí na nepravdivý negativní na něj útočící článek, který vyšel v [redacted] a kde byl citován i žalobce. Tento výrok je nutno hodnotit v kontextu všech aktivit žalobce namířených proti žalovanému, na něž reaguje. Žalovaný kritizoval postup autora článku, který je podle žalovaného nesmyslný a zmanipulovaný, s cílem jej poškodit. O tom podle žalovaného vypovídá i to, že [redacted] cituje v článku žalobce, jenž uvádí, že výsledek toho, že Evropská unie platí tolik peněz žalovanému coby oligarchovi je ten, že v ČR je nejmocnější politik kompletně podporován Evropskou unií. Žalobce ponechal tento výrok bez vyjádření.

37.K 8. výroku „Dne [redacted] jsem o Vás prohlásil v televizní relaci [redacted] O [redacted] V [redacted] M [redacted] tento výrok, který jsem přednesl formou čtení vlastní odeslané SMS: „O akci bývalého [redacted] [redacted], toho času [redacted], díky kterému Česká republika přišla zcela nesmyslně a nenávratně nejméně o 800 milionů. [redacted]. To je ten pán, který nás udal, přišli jsme o 800 milionů nevratně.““ se žalovaný

vyjádřil tak, že činí nesporným, že pronesl předmětný výrok, a to v rámci debaty, která se v pořadu vedla k otázce auditní zprávy (dále též jako „auditní zpráva Evropské komise“), kterou ve věci posouzení údajného střetu zájmů žalovaného, zaslala příslušným českým úřadům Evropská komise. Žalovaný reagoval v pořadu tak, že postupoval přesně podle zákona (1 [redacted] B [redacted]), kdy vložil svoji bývalou společnost do svěrenských fondů, a zároveň zmínil osoby, které jsou v této věci vůči němu aktivní, a to T [redacted] I [redacted] a právě žalobce. Žalovaný zároveň poukázal na informaci, se kterou přišlo v úvodu roku 2019 Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, když uvedlo, že kroky žalobce přišla Česká republika o 800 milionů Kč. Žalobce ponechal tento výrok bez vyjádření.

38. Ohledně 9. výroku „Dne [redacted] v [redacted] jsem o Vás pronesl na zpravodajském kanálu v [redacted] a posléze i v pořadu téže televize [redacted], v čase [redacted] a dále tento výrok: „Celá ta auditorská mafie, kterou tady zpachtoval pan W [redacted] který mimochodem připravil Českou republiku o 800 milionů nenávratně. Takže já len říkám, že zatím podle mých informací stojí tenhle [redacted] který byl bývalý [redacted] to jsem byl já, a který samozřejmě nás udal ohledně softwaru na MMR a jsme přišli nevratně o 800 milionů.““ učinil žalovaný čin nesporným, že jej pronesl, přičemž byl vysílán na zpravodajském programu [redacted] v rámci pořadu [redacted] dne [redacted] od [redacted] a byl následně [redacted] zveřejněn i v pořadu [redacted] vysílaném na pořadu [redacted] dne [redacted], v němž vystupoval žalobce, který se k výroku žalovaného vyjadřoval. Žalobce uvedl, že větší dotační podvod než čerpání dotací holdingem žalovaného v životě neviděl, a že žalovaný je lhář. Žalovaný se pro sdělovací prostředky vyjadřoval k auditní zprávě Evropské komise. Zdůraznil, že postupoval přesně podle zákona (1 [redacted] B [redacted]), který by podle jeho názoru neměla vykládat Evropská komise. Dále se vyjádřil i k osobám, které jsou v této věci vůči němu aktivní, a to T [redacted] I [redacted] a žalobce. V té souvislosti žalovaný zároveň poukázal na informaci, s níž přišlo v úvodu roku 2019 Ministerstvo pro místní rozvoj, když uvedlo, že kroky žalobce přišla Česká republika o 800 milionů Kč. Žalobce ponechal tento výrok bez vyjádření.
39. K 10. výroku „Dne [redacted] jsem o Vás pronesl v Poslanecké sněmovně na její [redacted] schůzi tento výrok: „Taky pikantní je na tom to, že ten člověk, který stojí za zosnováním toho auditu, bývalý [redacted], toho času [redacted], který vlastně byl na [redacted], aby bojoval za Evropskou unii a chránil její zájmy, a chránil to tak dobře, že je chránil proti českým zájmům. A před čtyřmi lety vlastně pan [redacted], to bylo v lednu 2015, řekl, že je podezření na podplácení a kartelovou dohodu a udal Českou republiku do Bruselu. To byl ten spor s paní Š [redacted], kdy bylo tvrzeno, že je tam trestný čin a že je tam nějaký podvod. Všechno bylo vyšetřeno a nic se nestalo. A tady je titulek: „[redacted]“. Česká republika díky tomuto pánovi přišla o 800 mil., nenávratně. (Ukazuje vytištěné zprávy.) Ale to samozřejmě nevyhovuje některým médiím. A novináři se ani neptají na to, jak to vlastně bylo. Dneska tenhle pán vystupuje jako největší expert a mluví o tom, že se má něco vracet. Ale to, že on způsobil škodu České republice 820 mil., tak o tom není žádná řeč.““ se žalovaný vyjádřil tak, že jej pronesl v Poslanecké sněmovně a výrok byl určen poslancům, kterým jsou velmi dobře známy okolnosti vztahů mezi žalobcem a žalovaným. Z textu je rovněž zřejmé, že žalovaný ukazoval článek, který obsahoval oficiální stanovisko ministerstva pro místní rozvoj. Žalovaný tímto výrokiem reagoval na kritiku, podle níž by Česká republika měla kvůli údajnému střetu zájmů žalovaného vracet peníze Evropské unii. Vzhledem k tomu, že k údajnému střetu zájmů se veřejně ve značném rozsahu vyjadřoval právě žalobce, který vedle rozhovorů pro média podnikal i velmi nestandardní kroky, žalovaný poukázal na to, že podle vyjádření Ministerstva pro místní rozvoj, které bylo zveřejněno v Lidových novinách v lednu 2019, přišla Česká republika díky žalobci o 800 milionů Kč. Žalovaný zároveň uvedl přítomným poslancům, odkud tyto informace citoval. Žalovaný je přesvědčen, že je oprávněn poukazovat na informace, které čerpal z oficiálního vyjádření Ministerstva pro místní rozvoj, zejména je oprávněn tak učinit v rámci politické debaty v Poslanecké sněmovně. K tomu žalobce uvedl, že projevy pronášené v Poslanecké sněmovně nejsou určeny pouze poslancům, ale rovněž široké veřejnosti a jsou také přenášeny Českou televizí.
40. K 11. výroku „Dne [redacted] jsem o Vás prohlásil v Poslanecké sněmovně na její [redacted] schůzi tento výrok: „Pan [redacted] se chová jak Česká televize. F [redacted] taky nechtěli dát slovo, když jsme chtěli (nesrozumitelné) 26 miliard (nesrozumitelné) opozice prošustrovala definitivně a psychopat W [redacted] 800 milionů.““ žalovaný poukázal na to, že záznam je nesrozumitelný a není tedy zřejmé, zda byl výrok požadovaný v omluvě formulován v souladu s tím, co žalovaný skutečně pronesl. I tento výrok zazněl v projevu žalovaného v Poslanecké sněmovně, kdy se žalovaný vyjadřoval k údajnému střetu zájmů. Žalovaný kritizoval postup [redacted], který mu chtěl vzít slovo, s tím, že podobně postupovala Česká televize, když chtěl jeho kolega [redacted] J [redacted] F [redacted] kritizovat opozici, mimo jiné i žalobce, který podle Ministerstva pro místní rozvoj připravil svým jednáním Českou republiku o

800 milionů. I v tomto případě byl projev určen poslancům, kteří byli s věcí podrobně seznámeni. Žalobce ponechal tento výrok bez vyjádření.

- 41.K 12. výroku „Dne [redacted] jsem o Vás ve své facebookové pravidelné relaci Nedělní [redacted] na internetové adrese [redacted] na mém oficiálním facebookovém účtu tento status: ‚Jeden z takových lidí a mých největších odpůrců je člověk, kterého jsem si přivedl jako [redacted], když jsem nastoupil jako [redacted]. Tvrdil mi, jak bude bojovat s korupcí. Jenže je to psychopata a všude vidí zločince. Holt, profesionální deformace. Udělal audit výběrového řízení na klíčový IT systém, kvůli kterému jsme nevratně přišli o 820 milionů korun, a ještě obrozil proplácení VŠECH dotačních programů v Česku. Kvůli jeho auditu se musela IT zakázkou zabývat policie a finanční správa, která ani za 3,5 roku nezjistila žádné pochybení. Domluvili jsme se s ním na ukončení spolupráce. Bylo jasné, že jeho hlavní cíl je poškozovat Českou republiku. Odkazy najdete v komentářích. A tento člověk je přesvědčen, že Česká republika musí ve všem Evropskou unii poslouchat a že evropské právo je nadřazené českému. Není to pravda! Jsme srovnatelná země. Není možné, aby Brusel vykládal české zákony, na to tu máme české soudy, české soudce, českou justici. Pan udavač se teď přidá k [redacted], kam samozřejmě patří, protože stejně jako on, i oni vše destruuji. Přes svoje kontakty, které získal na [redacted] tlačí evropské úředníky, aby pomohli sestřelit B [redacted] a píše na všechny evropské adresy, aby mě poškodil. Víte, já se na něj nezlobím. Pochopil jsem, že to má v povaze, je nemocný nenávistí. Miluje udávání. Nezlobím se na něj, protože jde po mně. Je to zjevně jeho politický styl. Co mě na něm ale štve, je to, že systematicky poškozují naše zájmy v rámci Evropské unie. Už jsem to psal několikrát. V počtu udání jsme první země v EU. I ve zveřejňování důvěrných zpráv. Prostě v rámci politického boje na sebe posíláme udání a jsme v tom jedničky. No a zároveň taky někteří lidé zveřejňují důvěrné dokumenty, které jsou interní a mají zůstat neveřejné, kvůli boji o moc dokážou udělat cokoli, co z Česka udělá v očích Unie nedůvěryhodné partnery.‘ V komentářích jsem se pak k této otázce dále vyjadřoval takto: ‚Mí protivníci a média dnes a denně nepravdivě a zkresleně informují o celém auditu a zákonu o střetu zájmů a lžou, že se budou vracet peníze. Jeden z takových lidí a mých největších odpůrců je člověk, kterého jsem si přivedl jako [redacted], když jsem nastoupil jako [redacted]. Tvrdil mi, jak bude bojovat s korupcí. Jenže je to psychopata a všude vidí zločince. Holt, profesionální deformace. Udělal audit výběrového řízení na klíčový IT systém, kvůli kterému jsme nevratně přišli o 820 milionů korun, a ještě obrozil proplácení VŠECH dotačních programů v Česku. Kvůli jeho auditu se musela IT zakázkou zabývat policie a finanční správa, která ani za 3,5 roku nezjistila žádné pochybení. Domluvili jsme se s ním na ukončení spolupráce. Bylo jasné, že jeho hlavní cíl je poškozovat Českou republiku.‘“ se žalovaný vyjádřil tak, že je v něm shrnut reálný základ pro kritiku žalobce, která se pak vztahuje i k hodnoticím soudům. Vzhledem k tomu, že v průběhu roku 2019 byla otázka auditu Evropské komise značně medializovaným tématem, zejména pak v době, kdy média informovala o zaslání auditní zprávy Evropské komise českým úřadům, žalovaný se k této otázce vyjádřil i na svém facebookovém profilu. Zároveň se vyjádřil i k osobě žalobce, který s odkazem na údajný střet zájmů žalovaného podnikal zcela nestandardní kroky, které byly nejen nesmyslné, ale které ve svém důsledku poškozovaly i Českou republiku. Na rozdíl od ostatních výroků, které žalovaný pronesl buď v debatě ve vztahu k novinářům, kterým je známa podstata sporů žalobce a žalovaného (a pokud by nebyla, mohli směřovat své dotazy k podstatě této kritiky), a tedy mohli výroky žalovaného případně zasadit do patřičného kontextu, nebo byly výroky učiněny v rámci debaty v Poslanecké sněmovně, kdy poslancům jsou aktivity žalobce ve vztahu k žalovanému známy, se žalovaný v tomto svém facebookovém příspěvku více zabýval tím, co je podstatou jeho kritiky vůči žalobci. Z celého posuzovaného projevu žalovaného je zřejmé, že označení žalobce za psychopata a udavače směřuje ke kritice jeho veřejného jednání. Zároveň žalovaný poukázal na vyjádření Ministerstva pro místní rozvoj ČR, které se veřejně vyjádřilo tak, že kroky žalobce poškozily Českou republiku o 800 milionů Kč, a zároveň odkázal na toto vyjádření, které bylo zveřejněno v [redacted]. Podle konstantní judikatury se může kritizovaná osoba ve veřejné sféře dopouštět i kritiky, která je nadnesená a provokující. V tomto případě se navíc nejedná o běžnou kritiku, ale je poukazováno na zcela nestandardní postup žalobce, který volí ve vztahu k žalovanému. V průběhu řízení před soudem I. stupně bylo opakovaně poukazováno na velké množství žalob, které jsou zamítány, jiných podání, která jsou odmítána, pro příklad lze uvést dokonce stížnost, kterou podal žalobce dvěma evropským centrálním bankám a kterou se dožadoval, aby tyto centrální banky

zkontrolovaly své banky, které poskytují úvěry bývalé společnosti žalovaného. Je třeba vzít v úvahu i to, že i novináři a média se o žalobci vyjadřují obdobným způsobem jako žalovaný. K tomu žalobce uvedl, že se žalovaný soustavně dovolává aktivit žalobce, které považuje za reálný základ své kritiky. Ve věci samé nezaznělo nic, ale je neustále kritizován původce kritiky. Pokud soud bude hledat hranici přípustnosti posuzovaných výroků, neměl by ji shledat v tom, že kritizovaný kritizuje kritika a tím se zbavuje své odpovědnosti.

- 42.K 13. výroku „Dne [redacted] jsem o Vás prohlásil, v pořadu [redacted] tento výrok (stopáž od [redacted]): „Pan W [redacted] ten psychopat, bývalý [redacted] kvůli kterému jsme přišli o 800 milionů...““ se žalovaný vyjádřil tak, že se reportáž zabývala mj. jeho údajným střetem zájmů, když v ní bylo tvrzeno, že České republice hrozí, že bude do „evropské kasy vracet stovky milionů korun“. Reportáž uvádí, že zejména žalobce a T [redacted] I [redacted] jsou v této otázce aktivní. Ostatně žalobce v reportáži vystupuje a situaci kolem žalovaného komentuje. Žalovaný se pak v reakci k novinářům, kteří se jej na otázku kolem údajného střetu zájmů dotazovali, pozastavil nad tím, že se novináři nezajímají o to, že žalobce měl připravit Českou republiku o 800 milionů, když tyto informace novinářům dle žalovaného nevyhovují. Žalobce ponechal tento výrok bez vyjádření.
- 43.Účastníci učinili nesporným, že všech 13 výroků bylo skutečně proneseno, a to způsobem uvedeným ve změněném žalobním návrhu, opakování či doplnění dokazování v průběhu odvolacího řízení nenavrhli, odvolací soud se proto zabýval právním hodnocením těchto výroků, tedy zda byly způsobilé zasáhnout do osobnostních práv žalobce.
- 44.Podle ust. § 81 odst. 1 o.z. chráněna je osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého.
- 45.Podle ust. § 82 odst. 2 o.z. po smrti člověka se může ochrany jeho osobnosti domáhat kterákoliv z osob jemu blízkých
- 46.Podle ust. § 2951 odst. 2 o.z. nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečné účinné odčinění způsobené újmy.
- 47.Ke vzniku občanskoprávních sankcí za nemajetkovou újmu způsobenou zásahem do osobnosti fyzické osoby musí být jako předpoklad odpovědnosti splněna podmínka existence zásahu objektivně způsobilého vyvolat nemajetkovou újmu spočívající buď v porušení, nebo jen ohrožení osobnosti fyzické osoby v její fyzické a morální integritě. Tento zásah musí být neoprávněný (protiprávní) a musí zde být zjištěna existence příčinné souvislosti mezi takovým zásahem a neoprávněností (protiprávností) zásahu. Nenaplněním jakékoli z těchto podmínek se vylučuje možnost vzniku této odpovědnosti.
- 48.Vznikne-li poškozenému nemajetková újma, která má být podle práva odčiněna, má právo na přiměřené zadostiučinění (satisfakci). Nemajetková újma přísluší v případech, stanoví-li to výslovně zákon nebo je-li to mezi stranami ujednáno (§ 2894 odst. 2 o.z.). Nemajetkovou újmu nelze přesně vyčíslit, není to újma vyjádřitelná v penězích. Proto není ani účelem zadostiučinění její vyrovnání (kompenzace). Již z lingvistického hlediska je zřejmé, že postiženému má být učiněno zadost. Má být přesvědčen, že jeho újma byla uznána, že ten, kdo ji způsobil, se určitým způsobem kaje (morální satisfakce), případně má získat peníze, aby si podle své vůle opatřil, co je mu libo a zpříjemnil si tím život, aby tím zmírnil pocit křivdy, kterou utrpěl, a případně utišil touhu po odplatě (peněžní satisfakce). Morální satisfakce může mít tyto podoby: omluva, odvolání difamujícího výroku, uveřejnění soudního výroku v tisku, a tím uvedení věci veřejně na pravou míru, soudní konstatování porušení subjektivního práva apod.
- 49.Základní podmínkou zadostiučinění je, že má být přiměřené. Primárně jde o rozhodnutí, zda vůbec má být zadostiučinění poskytnuto. Test přiměřenosti slouží k odfiltrování banálních či triviálních případů nemajetkových újem. Smyslem tohoto pravidla rozhodně není, aby se odčiněvala jakákoli nemajetková újma. Člověk žijící ve společnosti musí ledacos snést (běžné urážky, projevy neúcty

apod.). Dále se zkoumá, zda postačuje morální satisfakce. Ke kladné odpovědi je nutné zjištění, že zajišťuje dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Posouzení přiměřenosti záleží vždy na konkrétním případě.

50. V přezkoumávaném případě odvolací soud především v rozsahu 1. výroku rozsudek soudu I. stupně podle ust. § 222a o.s.ř. zrušil a v tomto rozsahu řízení zastavil, neboť žalobce vzal v tomto rozsahu žalobu zpět a žalovaný s tímto částečným zpětvzetím žaloby souhlasil.
51. K ostatním 12 výrokům odvolací soud obecně uzavřel, že žalobce spatřuje zásah do svých osobnostních práv v těchto výrociích požitými výrazy „psychopat“ a „udavač“ a použitým souslovím „připravil Českou republiku o 800 milionů Kč“.
52. Výraz „psychopat“ hodnotil odvolací soud jako hodnotící soud. Z kontextu článků, ve kterých byly sporné výroky tento výraz obsahující použity, a okolností vyplývajících z důkazů provedených soudem I. stupně je zřejmé, že tento výraz byl použit pro označení jednání žalobce, který v neúměrné míře podává různé stížnosti, podněty, žaloby a trestní oznámení. Ne každému se takové jednání může jevit jako normální, zejména když řada těchto podání je shledávána rozhodujícími orgány nedůvodnými či dokonce nesmyslnými (viz např. stížnost Ústavnímu soudu, aby určil neplatnost volby kandidátů do Evropského parlamentu, žaloba na Evropskou radu a Evropskou komisi, stížnost k centrálním bankám v Rakousku, Německu, na Slovensku a v dalších zemích, jejichž banky poskytly úvěry společnostem z koncernu A [redacted], a další). Jde tedy o výraz použitý jako hodnocení kverulujícího a velmi nestandardního jednání žalovaného, jehož synonymem mohou být v tomto kontextu výrazy „kverulant“ či „blázen“, nikoliv ve smyslu nepříznivého zdravotního stavu žalobce, jak nesprávně vyhodnotil soud I. stupně (v tom případě by muselo jít o skutkové tvrzení, nikoliv o hodnotící soud). Odvolací soud připouští, že smyslem života některých osob může být neustále dozírat na to, aby se někde neděly nepravosti, a neustále podávat různé stížnosti či podněty a plnit tak tzv. „oznamovací povinnost“, což je jistě činnost neodporující právnímu řádu, nicméně pokud tak činí, a v mnoha případech dokonce nedůvodně a nesmyslně, musí předpokládat, že to některé subjekty rozezlí a budou ho označovat výrazy „kverulant“, „blázen“ či „psychopat“. Použití výrazu „psychopat“ tedy shledává odvolací soud ve shora popsaném kontextu za nepřekračující přípustné meze, zejména mezi osobami veřejně činnými, které jsou povinny snášet větší míru kritiky, včetně výrazů značně expresivních.
53. Jiná situace je u použitého výrazu „udavač“, který odvolací soud hodnotil rovněž jako hodnotící soud. Tento výraz jiným slovem označuje ve shora uvedeném kontextu totéž, co použitý výraz „psychopat“, nicméně podle odvolacího soudu jde již o výraz překračující přípustné meze, neboť v českém právním prostředí, s ohledem na to, jak se tento výraz používal v nedemokratických etapách historie České republiky, vyvolává velice negativní asociace. Tento výraz je tedy způsobilý zasáhnout do osobnostních práv žalovaného.
54. Sousloví „připravil Českou republiku o 800 milionů Kč“ je podle odvolacího soudu skutkovým tvrzením, které vyjadřuje přímou odpovědnost žalobce za ztrátu uvedené částky ve smyslu viny, tedy že ji žalovaný sám zcizil. Nejenže toto skutkové tvrzení nebylo prokázáno, ale je v přímém rozporu s obrannými tvrzeními žalovaného, který výslovně uváděl, že tímto výrokiem poukazuje na odpovědnost žalobce za audit, která vyplývala z jeho funkce [redacted], na základě něhož neobdržela Česká republika dotaci v uvedené výši. Uvedené sousloví tedy bylo způsobilé zasáhnout do osobnostních práv žalobce.
55. Pokud jde o jednotlivé výroky, odvolací soud dospěl k závěru, že návrh žalobce na omluvu za 2. výrok není důvodný, neboť tento výrok není způsobilý zasáhnout do jeho osobnostních práv, když výraz „udavač“ ani sousloví „připravil Českou republiku o 800 milionů Kč“ neobsahuje. Totéž platí i o 3. výroku, k němuž je nutno dodat, že pod výraz „udavač“ nelze podřadit ani sousloví „začal mě udávat“, neboť nejde o hanlivé označení žalobce, ale o hodnocení jeho činnosti směrem k žalovanému, které lze v kontextu předmětného článku připustit. Odvolací soud nepřiznal žalobci omluvu ani za 4. a 5. výroky, neboť ze sporných výrazů obsahují toliko výraz „psychopat“ ve

smyslu shora vyloženého významu „kverulant“, který není způsobilý zasáhnout do osobnostních práv žalobce. Nedůvodným shledal odvolací soud rovněž požadavek žalobce na omluvu 10. a 11. výroky, neboť se jedná o části projevů přednesených na půdě Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, u nichž je prvek veřejnosti značně omezen, neboť směřovaly k omezenému okruhu osob (poslancům), nikoliv k veřejnosti. Žalovaný nemohl do osobnostních práv žalobce zasáhnout ani 12. výrokem, neboť se jedná o žalovaného vysvětlení celé situace omezenému okruhu osob, sledovatelům jeho facebooku, a to jeho pravidelné nedělní relace „[REDAKCE]“. Nadto v tomto vysvětlení žalovaný nic závadného, co by mohlo žalobce dehonestovat, neuvádí, pouze popisuje situaci ze svého pohledu. Odvolací soud neshledal žalobu důvodnou rovněž v části 6. výroku, která uvádí, že „Zároveň spolupracuje se zkorumpovanou neziskovou T [REDAKCE] I [REDAKCE]“, neboť za tento výrok není důvod přiznávat žalobci omluvu, ten se vztahu mezi účastníky netýká. Důvodnou neshledal žalobce žalobu v části úvodu požadované omluvy, kterou se žalobce domáhal, aby mu písemná omluva byla zaslána „vytištěná černým písmem Garamont základního řezu o velikosti 12 pt na papíře velikosti A4“, neboť takový požadavek z žádného právního předpisu nevyplývá. Totéž platí o závěru požadované omluvy, kdy žalobce požaduje, aby se mu žalovaný omluvil „hluboce“, neboť z žádného právního předpisu nevyplývá, zda má být omluva hluboká, široká či jiná, a soudním rozhodnutím nelze nikomu nařídit, jak se má při plnění povinnosti poskytnout omluvu cítit. V tomto rozsahu proto odvolací soud napadený rozsudek podle ust. § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. změnil tak, že žalobu zamítl.

56. V zbývajícím rozsahu specifikovaném ve výroku II. tohoto rozsudku odvolací soud napadený rozsudek podle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil, neboť potvrzená část 6. výroku a 7., 8., 9. a 13. výroky jsou z důvodů uvedených v odstavcích 53. a 54. tohoto rozsudku způsobilé zasáhnout do osobnostních práv žalobce.

57. Vzhledem k tomu, že odvolací soud z větší části napadený rozsudek změnil, rozhodoval podle ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. nejen o nákladech odvolacího řízení, ale podle ust. § 224 odst. 2 o.s.ř. i o nákladech před soudem I. stupně.

58. O nákladech řízení před soudem I. stupně i soudem odvolacím rozhodl podle ust. § 142 odst. 2 o.s.ř. a přiznal v řízení úspěšnějšímu žalovanému 30 % jeho nákladů řízení. Žalobce byl totiž ve věci úspěšný s nároky na omluvu za 5 výroků (z toho u 6. výroku nikoliv celého), neúspěšný byl s nároky na omluvu za 8 výroků (za řízení v rozsahu nároku na omluvu za 1. výrok, ohledně něhož bylo řízení zastaveno, svědčí právo na náhradu nákladů podle ust. § 146 odst. 2 věty první o.s.ř. žalovanému, procesně jde tedy rovněž o neúspěch žalobce). Úspěch žalobce je tak 38,46%, neúspěch 61,54%. Při zohlednění skutečnosti, že žaloba byla zamítnuta rovněž v rozsahu části úvodu a části závěru požadované omluvy, vyčíslil odvolací soud úspěch žalobce v rozsahu 35 % a neúspěch v rozsahu 65 %. Z toho žalovaný má právo na náhradu 30 % (rozdíl mezi úspěchem a neúspěchem) nákladů řízení před soudy obou stupňů.

59. Za řízení před soudem I. stupně vznikly žalovanému náklady v celkové výši 35 574 Kč sestávající z odměny advokáta podle ust. § 7 bodu 5. za použití ust. § 9 odst. 3 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“) za 10,5 úkonů právní služby po 2 500 Kč (převzetí zastoupení a příprava, vyjádření k žalobě ze dne 30. 6. 2020, písemná podání ve věci ze dnů 5. 11. 2020 a 19. 4. 2021, účast u jednání soudu ve dnech 6. 10. 2020, 30. 3. 2021 v dvojnásobné výši, neboť jednání trvalo více než 2 hodiny, 2. 6. 2021, 11. 6. 2021 v poloviční výši, neboť při něm došlo pouze k vyhlášení prvního rozsudku, a 12. 4. 2022 a podání odvolání proti prvnímu rozsudku), 10,5 režijního paušálu po 300 Kč podle ust. § 13 odst. 4 AT a 21% DPH ve výši 6 174 Kč podle ust. § 137 odst. 3 o.s.ř. 30 % z částky 35 574 Kč představuje částku (po zaokrouhlení 10 672 Kč

60. Za řízení odvolací vznikly žalovanému náklady v celkové výši 15 552 Kč sestávající z odměny advokáta podle ust. § 7 bodu 5. za použití ust. § 9 odst. 3 písm. d) AT za 4 úkony právní služby po 2 500 Kč (podání odvolání, písemné podání ve věci ze dne 16. 11. 2022 a účast u jednání odvolacího soudu ve dnech 26. 10. 2022 a 1. 3. 2023), 4 režijní paušály po 300 Kč podle ust. § 13

odst. 4 AT, 21% DPH ve výši 2 352 Kč podle ust. § 137 odst. 3 o.s.ř. a náklady za zaplacený soudní poplatek z odvolání ve výši 2 000 Kč. 30 % z částky 15 552 Kč představuje částku (po zaokrouhlení 4 666 Kč.

61. Náklady řízení před soudy obou stupňů v celkové výši 15 338 Kč je žalobce povinen žalovanému v obecné pariční lhůtě (§ 160 odst. 1 o.s.ř.) k rukám advokáta, který žalovaného v řízení zastupoval (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je dovolání přípustné za předpokladu, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak; přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání lze podat do 2 měsíců ode dne doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Praha 1. března 2023

JUDr. Hana Lojkásková v. r.
předsedkyně senátu